

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 2026 Nr. 66

A. TITEL

*Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Benin tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en het voorkomen van het ontduiken en ontwijken van belasting (met Protocol);
Cotonou, 21 mei 2026*

Voor een overzicht van de verdragsgegevens, zie verdragsnummer 014105 in de Verdragenbank.

B. TEKST

Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Benin for the elimination of double taxation with respect to taxes on income and the prevention of tax evasion and avoidance

The Kingdom of the Netherlands

and

the Republic of Benin,

Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their cooperation in tax matters,

Intending to conclude a Convention for the elimination of double taxation with respect to taxes on income without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this Convention for the indirect benefit of residents of third jurisdictions),

Have agreed as follows:

CHAPTER I

SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

Persons covered

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.
2. For the purposes of this Convention, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting State shall be considered to be income of a resident of a Contracting State but only to the extent that the income is treated, for the purposes of taxation by that State, as the income of a resident of that State.
3. In no case shall the provisions of paragraph 2 be construed to affect the right of a Contracting State to tax the residents of that Contracting State.

Article 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in the European part of the Netherlands:
 - (i) the income tax (de inkomstenbelasting);
 - (ii) the wages tax (de loonbelasting);
 - (iii) the company tax (de vennootschapsbelasting) including the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mining Act (de Mijnbouwwet);
 - (iv) the dividend tax (de dividendbelasting);
 - (v) the withholding tax (de bronbelasting);
 - (vi) the minimum tax (de minimumbelasting); and
 - b) in the Caribbean part of the Netherlands:
 - (i) the income tax (de inkomstenbelasting);
 - (ii) the wages tax (de loonbelasting);
 - (iii) the property income tax (de vastgoedbelasting);
 - (iv) the revenue tax (de opbrengstbelasting);
 - (v) the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mining Act BES (de Mijnwet BES), the Mining Decree BES (het Mijnbesluit BES) or the Petroleum Act Saba Bank BES (de Petroleumwet Saba Bank BES);(hereinafter referred to as "Netherlands tax");
 - c) in Benin:
 - (i) the corporate income tax (l'impôt sur les sociétés);
 - (ii) the business profits tax (l'impôt sur les bénéfices d'affaires);
 - (iii) the tax on income from movable capital (l'impôt sur le revenu des capitaux mobiliers);
 - (iv) the property income tax (l'impôt sur les revenus fonciers);
 - (v) the taxes on salary income (l'impôt sur les revenus salariaux);
 - (vi) the capital gains tax on real estate (la taxe sur la plus-value immobilière);
 - (vii) the withholding on remuneration due to non-resident service providers (la retenue sur les rémunérations dues aux prestataires non-résidents);(hereinafter referred to as "Beninese taxes").
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

CHAPTER II

DEFINITIONS

Article 3

General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Kingdom of the Netherlands, in respect of the Netherlands, or Benin as the context requires;
 - b) the term "the Netherlands" means:
 - (i) the European part of the Kingdom of the Netherlands, including its territorial sea and any area beyond and adjacent to its territorial sea within which the Kingdom of the Netherlands, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights; and
 - (ii) the Caribbean part of the Kingdom of the Netherlands which is situated in the Caribbean Sea and consists of the island territories of Bonaire, Sint Eustatius and Saba, including its territorial sea and any area beyond and adjacent to its territorial sea within which the Kingdom of the Netherlands, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights, but excluding the parts thereof relating to Aruba, Curaçao and Sint Maarten;
 - c) the term "Benin" means the Republic of Benin and, when used in a geographical meaning, the term "Benin" includes:

- (i) the territory of the Republic of Benin, its territorial sea; and
- (ii) the maritime area beyond the territorial sea, including the sea bed and its subsoil (continental shelf) and the exclusive economic zone over which Benin exercises its sovereign rights in accordance with international law, for the purpose of exploring and exploiting their natural resources;
- d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
- e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- f) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;
- g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State and the enterprise that operates the ship or aircraft is not an enterprise of that State;
- i) the term "competent authority" means:
 - (i) in the Netherlands, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - (ii) in Benin, the Minister responsible for the Economy and Finance or his authorised representative;
- j) the term "national", in relation to a Contracting State, means:
 - (i) in the case of the Netherlands, any individual possessing the nationality of the Kingdom of the Netherlands and any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in the Netherlands;
 - (ii) In the case of Benin:
 - a) any natural person who possesses the nationality of Benin;
 - b) any legal entity, partnership, or association constituted in accordance with the legislation in force in Benin;
- k) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character;
- l) the term "recognised pension fund" of a Contracting State means an entity or arrangement established in that State that is treated as a separate person under the taxation laws of that State and:
 - (i) that is established and operated exclusively or almost exclusively to administer or provide retirement benefits and ancillary or incidental benefits to individuals and that is regulated as such by that State or one of its political subdivisions or local authorities; or
 - (ii) that is established and operated exclusively or almost exclusively to invest funds for the benefit of entities or arrangements referred to in subdivision (i).

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof.

2. A person, other than an individual, shall be regarded to be liable to tax:

- a) in the Netherlands, if the person is a resident of the Netherlands for the purposes of the company tax or the revenue tax;
- b) in Benin, if the person is a resident of Benin for the purposes of the corporate income tax or the business profits tax;

provided that the income derived by that person is treated under the tax laws of that State as income of that person and not as the income of the person's beneficiaries, members or participants.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, the term "resident of a Contracting State" does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

5. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of the Convention, having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by this Convention except to the extent and in such manner as may be agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term “permanent establishment” also encompasses:

- a) a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities last more than six months;
- b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if the activities of that nature continue within a Contracting State for a period or periods aggregating more than three months in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, an enterprise of a Contracting State which carries on activities in the territorial sea of the other Contracting State or in any area beyond and adjacent to its territorial sea within which that other Contracting State, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights (offshore activities), shall be deemed to carry on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein, unless the activities in question are carried on in the other State for a period or periods of less than in the aggregate 30 days in any twelve month period.

5. For the purpose of paragraph 4, the term “offshore activities” shall be deemed not to include:

- a) one or any combination of the activities mentioned in paragraph 7;
- b) towing or anchor handling by ships primarily designed for that purpose and any other activities performed by such ships;
- c) the transport of supplies or personnel by ships or aircraft in international traffic.

6. For the sole purpose of determining the duration of:

- a) a building site or construction, assembly or installation project under paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on activities in the other Contracting State at a place that constitutes a building site or construction, assembly or installation project and these activities are carried on during one or more periods of time that, in the aggregate, exceed 30 days without exceeding twelve months, and connected activities are carried on at the same building site or construction, assembly or installation project during different periods of time, each exceeding 30 days, by one or more enterprises closely related to the first-mentioned enterprise; these different periods of time shall be added to the period of time during which the first-mentioned enterprise has carried on activities at that building site or construction, assembly or installation project; and
- b) offshore activities under paragraph 4, where an enterprise of a Contracting State carries on offshore activities in the other Contracting State and connected activities are carried on in that State by one or more enterprises closely related to the first-mentioned enterprise, the periods of time during which such con-

nected activities are carried on by those enterprises shall be added to the period of time during which the first-mentioned enterprise has carried on offshore activities in that other Contracting State.

7. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e);
- provided that such activity or, in the case of subparagraph f), the overall activity of the fixed place of business, is of a preparatory or auxiliary character.

8. Paragraph 7 shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and:

- a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article; or
- b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character;

provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.

9. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 but subject to the provisions of paragraph 11, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are

- (i) in the name of the enterprise; or
- (ii) for the transfer of ownership, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use; or
- (iii) for the provision of services by that enterprise;

unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 7 which, if exercised through a fixed place of business (other than a fixed place of business to which paragraph 8 would apply), would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

10. Notwithstanding the preceding provisions of this Article but subject to the provisions of paragraph 11, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in respect to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person.

11. Paragraphs 9 and 10 shall not apply where the person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State carries on business in the first-mentioned State as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.

12. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

13. For the purposes of this Article, a person or an enterprise is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person or an enterprise shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other

(or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person or enterprise possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise or in the two enterprises.

CHAPTER III

TAXATION OF INCOME

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:
 - a) that permanent establishment;
 - b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment; or
 - c) other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is permanent establishment.
3. In determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or as a commission, for specific services rendered or for management, or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on money lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards the reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

International shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated enterprises

1. Where:

- a. an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- b. the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State;

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply where judicial, administrative or other legal proceedings have resulted in a final ruling that by actions giving rise to an adjustment of profits under paragraph 1, one of the enterprises concerned is liable to penalty with respect to fraud, gross negligence or willful default.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State may also be taxed in that State and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends throughout a 365 day period that includes the day of payment of the dividend (for the purposes of computing that period, no account shall be taken of changes of ownership that would directly result from a corporate reorganization, such as a merger or divisive reorganization, of the company that holds the shares or that pays the dividend);
- b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, dividends referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the other Contracting State, if the beneficial owner of the dividends is a recognised pension fund of that State that is generally exempt under the company tax or the corporate income tax.
4. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3.
5. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
6. The term "dividends" used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
7. The provisions of paragraphs 1, 2, 3 and 9 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
8. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.
9. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 8, dividends paid by a company which under the laws of a Contracting State is a resident of that State, to an individual who is a resident of the other Contracting State and who upon ceasing to be a resident of the first-mentioned State is taxed on the appreciation of capital as meant in paragraph 6 of Article 13, may also be taxed in that State in accordance with the laws of that State, but only insofar as the revenue claim on the appreciation of capital is still outstanding.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, interest arising in a Contracting State may also be taxed in that State and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in one of the Contracting States shall be exempted from tax in that State if the beneficial owner is a resident of the other Contracting State and:
 - a. the interest is paid to that other State or a central bank, a political subdivision or local authority thereof;
 - b. the interest is paid by the State in which the interest arises or by a political subdivision, a local authority or statutory body thereof;
 - c. the interest is paid to a Development Bank (in the case of the Netherlands: the Netherlands' Finance Company for Developing Countries (*de Nederlandse Financierings Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.*);
 - d. the interest is paid in respect of a loan, debt claim or credit that is owed to, or made, provided, guaranteed or insured by, that State or a political subdivision, local authority or export financing agency thereof;
or
 - e. the interest is paid to a recognised pension fund.
4. The term "interest" as used in this Article means income from debt claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein and the debt claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, royalties arising in a Contracting State may also be taxed in that State and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) may be taxed in that other State.

3. Gains that an enterprise of a Contracting State that operates ships or aircraft in international traffic derives from the alienation of such ships or aircraft, or of movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares, or other comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting State if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State. However, such gains shall be taxable only in the first-mentioned State where:
 - a) the resident owned less than 30 per cent of the shares or other comparable interests prior to the first alienation;
 - b) the shares or other comparable interests derive more than 50 per cent of their value from immovable property in which that company or the holders of those interests carry on their business;
 - c) the gains are derived in the course of a corporate reorganization, amalgamation, division or similar transaction;
 - d) the shares or other comparable interests are traded on a recognized stock exchange; or
 - e) the resident is a pension fund, provided that the gains are not derived from the carrying on of a business, directly or indirectly, by that pension fund.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.
6. Where an individual has been a resident of a Contracting State and has become a resident of the other Contracting State, the provisions of paragraph 5 shall not prevent the first-mentioned State from taxing under its domestic law the capital appreciation of shares, profit sharing certificates, call options and usufruct on shares and profit sharing certificates, in and debt-claims on a company for the period of residency of that individual in the first-mentioned State. In such case, the appreciation of capital taxed in the first-mentioned State shall not be included in the tax base when determining the appreciation of capital by the other State.

Article 14

Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment, as a member of the regular complement of a ship or aircraft, that is exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, other than aboard a ship or aircraft operated solely within the other Contracting State, shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 15

Directors' fees

1. Directors' fees and other remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. For the purpose of the provisions of paragraph 1, the term "member of the board of directors" includes any person who is charged with the general management of the company and any person who is charged with the supervision thereof.

Article 16

Entertainers, artists and sports persons

1. Notwithstanding the provisions of Article 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State, except where the gross amount of such income derived by that resident from these activities exercised during a taxation year of the other Contracting State does not exceed € 5,000 or its equivalence in franc CFA (franc de la Communauté financière africaine) at the beginning of that taxation year.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson acting as such accrues not to the entertainer or sportsperson but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportspersons if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or political subdivisions or local authorities thereof. In such a case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or the sportsperson is a resident.

Article 17

Pensions, annuities and social security payments

1. Pensions and other similar remuneration, as well as annuities, arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.
2. Pensions paid and other payments made under the provisions of the social security legislation of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.
3. A pension, other similar remuneration or an annuity shall be deemed to arise in a Contracting State insofar as the contributions or payments associated with that pension or other similar remuneration or annuity, or the entitlements received from that pension or other similar remuneration or annuity, qualified for relief from tax in that State.
4. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.
5. The provisions of this Article shall also apply to a lump sum payment in lieu of a pension or an other similar remuneration or an annuity.

Article 18

Government service

1. Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
2. However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
3. a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State;
b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.
4. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 19

Students

Payments which a student or business trainee or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20

Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

CHAPTER IV

METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 21

Methods for elimination of double taxation

1. In the Netherlands, double taxation shall be eliminated in the following manner:
 - a) The Netherlands may include in the basis upon which taxes are imposed on its residents, the items of income which according to the provisions of this Convention may be taxed or shall be taxable only in Benin. In such cases, however, the Netherlands shall allow a reduction of or a deduction from the Netherlands tax according to the provisions of paragraph 1, subparagraphs) b), c), d), e) and f).
 - b) Where a resident of the Netherlands derives items of income which according to paragraphs 1, 3 and 4 of Article 6, paragraph 1 of Article 7, paragraph 7 of Article 10, paragraph 5 of Article 11, paragraph 4 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 13, paragraph 1 of Article 14, paragraphs 1 and 2 of Article 17, paragraph 1 and subparagraph a) of paragraph 3 of Article 18 and paragraph 2 of Article 20 of this Convention may be taxed or shall be taxable only in Benin, and are included in the basis referred to in subparagraph a) the Netherlands shall exempt such items of income by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of the Netherlands law for the elimination of double taxation. For that purpose the said items of income shall be deemed to be included in the amount of the items of income which are exempt from Netherlands tax under those provisions.
 - c) The provisions of subparagraph b) shall not apply to items of income derived by a resident of the Netherlands where Benin applies the provisions of this Convention to exempt such items of income from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10, paragraph 2 of Article 11 or paragraph 2 of Article 12 to such items of income. In such case, the provisions of subparagraph d) shall apply accordingly.
 - d) Notwithstanding the provisions of subparagraph b), the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax for the tax paid in Benin on items of income which according to paragraph 1 of Article 7, paragraph 7 of Article 10, paragraph 5 of Article 11, paragraph 4 of Article 12 and paragraph 2 of Article 20 of this Convention may be taxed in Benin, to the extent that these items of income are included in the basis referred to in subparagraph a), insofar as the Netherlands under the provisions of the Netherlands law for the elimination of double taxation allows a reduction of the Netherlands tax for the tax levied in another country on such items of income. For the computation of this reduction the provisions of subparagraph e) shall apply accordingly.
 - e) Where a resident of the Netherlands derives items of income which according to paragraphs 2 and 9 of Article 10, paragraph 2 of Article 11, paragraph 2 of Article 12, paragraph 4 of Article 13, paragraph 1 of Article 15, paragraphs 1 and 2 of Article 16 and paragraph 5 of Article 17 of this Convention may be taxed in Benin, the Netherlands shall allow a deduction from its tax to the extent that these items are included in the basis referred to in subparagraph a). The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Benin on these items of income, but shall, in case the provisions of the Netherlands law for the elimination of double taxation provide so, not exceed the amount of the deduction which would be allowed if the items of income so included were the sole items for which the Netherlands gives a reduction under the provisions of the Netherlands law for the elimination of double taxation.
 - f) The provisions of subparagraph e) shall not restrict allowance now or hereafter accorded by the provisions of the Netherlands law for the elimination of double taxation, but only as far as the calculation of the

amount of the reduction of Netherlands tax is concerned with respect to the aggregation of income from more than one jurisdiction and the carry forward of the tax paid in Benin on the said items of income to subsequent years.

2. In Benin, double taxation shall be eliminated in the following manner:
 - a) Where a resident of Benin derives income which may be taxed in the Netherlands, in accordance with the provisions of this Convention (except to the extent that these provisions allow taxation by the Netherlands solely because the income is also income derived by a resident of the Netherlands), Benin shall, subject to the provisions of subparagraphs b) and c), exempt such income from tax.
 - b) Where a resident of Benin derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11, and 12 may be taxed in the Netherlands, Benin shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in the Netherlands. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income which may be taxed in the Netherlands.
 - c) Where in accordance with any provision of this Convention income derived by a resident of Benin is exempt from tax in Benin, Benin may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.
 - d) The provisions of subparagraph a) shall not apply to income derived by a resident of Benin where the Netherlands applies the provisions of this Convention to exempt such income from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10, 11 or 12, to such income; in the case where the Netherlands does not exempt the income, Benin shall allow the deduction of tax provided for by subparagraph b).

CHAPTER V

SPECIAL PROVISIONS

Article 22

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 23

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of either Contracting State. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. The competent authorities, through consultations, may develop appropriate bilateral procedures, conditions, methods and techniques for the implementation of the mutual agreement procedure provided for in this Article.

5. Where,

- a) under paragraph 1, a person has presented a case to the competent authority of a Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention; and
- b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within two years from the date when all the information required by the competent authorities in order to address the case has been provided to both competent authorities;

any unresolved issue arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests in writing. These unresolved issues shall not, however, be submitted to arbitration if a decision on these issues has already been rendered by a court or administrative tribunal of either State. The arbitration decision shall be binding on both States and shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of these States unless both competent authorities agree on a different solution within six months after the decision has been communicated to them or unless a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this paragraph.

Article 24

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. In particular, information shall be exchanged that would be helpful to a Contracting State in preventing avoidance or evasion of such taxes. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities may, through consultation, develop appropriate methods and techniques concerning the matters in respect of which exchanges of information may be made.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. The Contracting States may supply to an arbitration board, established under the provisions of paragraph 5 of Article 23, such information as is necessary for carrying out the arbitration procedure. The members of the arbitration board shall be subject to the limitations on disclosure described in paragraph 2 of this Article with respect to any information so released.

4. In no case shall the provisions of the previous paragraphs be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

5. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 4 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

6. In no case shall the provisions of paragraph 4 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 25

Assistance in the collection of taxes

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.

2. The term "revenue claim" as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.

3. The provisions of this Article shall apply only to a revenue claim that forms the subject of an instrument permitting enforcement in the requesting State and, unless otherwise agreed between the competent authorities, that is not contested. However, where the claim relates to a liability to tax of a person as a non-resident of the requesting State, this Article shall only apply, unless otherwise agreed between the competent authorities, where the claim may no longer be contested. The revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that requested State.

4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such and, unless otherwise agreed between the competent authorities, cannot be collected by imprisonment for debt of the debtor. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.

6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.

7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be
- a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection; or
 - b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection; the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.
8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to carry out measures which would be contrary to public policy (*ordre public*);
 - c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
 - d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.

Article 26

Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

Entitlement to benefits

1. Notwithstanding the other provisions of this Convention, a benefit under this Convention shall not be granted in respect of an item of income if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of this Convention. The competent authority of a Contracting State may consult with the competent authority of the other Contracting State before denying a benefit under this paragraph.
2. Where a benefit under this Convention is denied to a person under paragraph 1, the competent authority of the Contracting State that would otherwise have granted this benefit shall nevertheless treat that person as being entitled to this benefit, or to different benefits with respect to a specific item of income, if such competent authority, upon request from that person and after consideration of the relevant facts and circumstances, determines that such benefits would have been granted in the absence of the transaction or arrangement referred to in paragraph 1. The competent authority of the Contracting State to which the request has been made shall consult with the competent authority of the other State before rejecting a request made under this paragraph by a resident of that other State.
3. Where
- a) an enterprise of a Contracting State derives an item of income from the other Contracting State and the first-mentioned State treats such item of income as attributable to a permanent establishment of the enterprise situated in a third jurisdiction; and
 - b) the profits attributable to that permanent establishment are exempt from tax in the first-mentioned State; the benefits of this Convention shall not apply to any item of income on which the tax in the third jurisdiction is less than 60 per cent of the tax that would be imposed in the first-mentioned State on that item of income if that permanent establishment were situated in the first-mentioned State. In such a case any item of income to which the provisions of this paragraph apply shall remain taxable according to the domestic law of the other State, notwithstanding any other provisions of the Convention.
4. The provisions of paragraph 3 shall not apply if the item income derived from the other State emanates from, or is incidental to, the active conduct of a business carried on through the permanent establishment (other than the business of making, managing or simply holding investments for the enterprise's own account, unless these activities are banking, insurance or securities activities carried on by a bank, insurance enterprise or registered securities dealer, respectively).

5. Where a benefit under this Convention is denied pursuant to the provisions of paragraph 3 with respect to an item of income derived by a resident of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State may, nevertheless, grant this benefit with respect to that item of income if, in response to a request by such resident, such competent authority determines that granting such benefit is justified in light of the reasons such resident did not satisfy the requirements of that paragraph (such as the existence of losses). The competent authority of a Contracting State shall consult with the competent authority of the other Contracting State before denying a benefit under paragraph 3 or either granting or denying the request made under this paragraph.

Article 28

Territorial extension

1. This Convention applies to the Netherlands as defined in paragraph 1, subparagraph b, of Article 3 of this Convention. However, this Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to Aruba, Curaçao or Sint Maarten, if the part of the Kingdom of the Netherlands concerned imposes taxes substantially similar in character to those to which the Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and shall be subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Benin in notes to be exchanged through diplomatic channels or in any other manner in accordance with their constitutional procedures.

2. Unless otherwise agreed, the termination of this Convention shall not also terminate this Convention for any part of the Kingdom of the Netherlands to which this Convention has been extended under this Article.

CHAPTER VI

FINAL PROVISIONS

Article 29

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the last day of the month following the month in which the later of the notifications has been received in which the respective Contracting States have notified each other in writing that their formalities constitutionally required have been complied with.

2. The provisions shall have effect for taxable years and periods beginning, and taxable events occurring, on or after the first day of January in the calendar year following that in which the Convention has entered into force.

Article 30

Termination

1. This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. A Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination.

2. In such event the Convention shall cease to have effect for taxable years and periods beginning, and taxable events occurring, after the end of the calendar year in which the notice of termination has been given if the notice has been given in the first six months of a calendar year. If a notice has been given in the last six months of a calendar year, the Convention shall cease to have effect for taxable years and periods beginning, and taxable events occurring, after the end of the calendar year following the calendar year in which the notice of the termination has been given.

3. Notice of termination shall be regarded as having been given by a Contracting State on the date of receipt of such notice by the other Contracting State.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE at Cotonou on 21 May 2026, in duplicate, in the English, Dutch and French languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands,

JORIS W.P. JURRIENS
Ambassador of the Kingdom of the Netherlands to Benin

For the Republic of Benin,

ROMUALD WADAGNI
Senior Minister of the Economie and Finance

Protocol to the Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Benin for the elimination of double taxation with respect to taxes on income and the prevention of tax evasion and avoidance

With respect to the Convention concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Benin for the elimination of double taxation with respect to taxes on income and the prevention of tax evasion and avoidance, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. GENERAL

1. It is understood that the provisions of this Convention which are identical or in substance similar to the provisions of the OECD and UN Model Tax Conventions On Income and On Capital shall be interpreted in accordance with the OECD and UN Commentaries thereon at the moment of the application of this Convention.
2. It is recognised that the Convention does not prevent the application of domestic legislation implementing the GloBE Model Rules and associated Commentary or Administrative Guidance in either Contracting State.

II. AD ARTICLE 1

1. Notwithstanding the provisions of Article 1 and Article 22, the benefits of Articles 10, 11, 12, 13, 20 and 21 and the corresponding Articles of this Protocol shall not apply to:
 - a) a person who is a Tax Exempt Investment Institution (Vrijgestelde Beleggingsinstelling) for the purposes of the company tax of the Netherlands;
 - b) a person who is a tax exempt investment institution (CNSS or CDCB) for the purposes of the corporate income tax of Benin.
2. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement decide to which extent a resident of a Contracting State that is subject to any other special regime shall not be entitled to the benefits of this Convention.

III. AD ARTICLE 5

Subject to the provisions of Article 7, where in a Contracting State a permanent establishment is deemed to exist under Article 5, paragraph 9, and the activities mentioned in that paragraph are relevant for two taxpayers in that Contracting State being:

- a. the person mentioned in that paragraph who is a resident of that Contracting State; and
 - b. the enterprise of the other Contracting State which is deemed to have the permanent establishment;
- the first-mentioned Contracting State shall refrain from making adjustments to the amount of tax on the profits from those activities if the total appropriate arm's length profits from those activities have been included in a tax return filed in that State.

IV. AD ARTICLES 5, 6, 7 AND 13

It is understood that rights to the exploration and exploitation of natural resources shall be regarded as immovable property located in the Contracting State to whose territorial sea and any area beyond and adjacent to its territorial sea within which that State, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights, including the seabed and subsoil thereof, these rights apply, and that these rights are regarded as assets of a permanent establishment in that State. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights include rights to interests in, or benefits from assets that arise from, that exploration or exploitation.

V. AD ARTICLE 7

In respect of paragraphs 1 and 2 of Article 7, where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received by the enterprise, but shall be determined only on the basis of that portion of the income of the enterprise that is attributable to the actual activity of the permanent establishment in respect of such sales or business.

VI. AD ARTICLE 10

1. The provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 10 shall not affect the right of the Netherlands to impose revenue tax in accordance with its laws.
2. The provisions of paragraph 3 of Article 10 shall not apply to dividends paid by or to a person who is a Fiscal Investment Institution or a Tax Exempt Investment Institution (Fiscale Beleggingsinstelling or Vrijgestelde Beleggingsinstelling) for the purpose of the company tax of the Netherlands or by or to a person who is a collective investment vehicle (CNSS or CDCB) for the purpose of the corporate income tax of Benin, respectively.

VII. AD ARTICLES 10 AND 13

It is understood that income received in connection with the (partial) liquidation of a company or a purchase of own shares by a company is treated as income from shares.

VIII. AD ARTICLE 23

The competent authorities of the Contracting States may also agree, if necessary contrary to their national legislation, with respect to any agreement reached as a result of a mutual agreement procedure as meant in Article 23 that the State in which there is an additional tax charge as a result of the aforementioned agreement shall not impose any increases, surcharges, interest and costs with respect to this additional tax charge, if the other State in which there is a corresponding reduction of tax as a result of the agreement refrains from the payment of any interest due with respect to such a reduction of tax.

IX. AD ARTICLES 24 and 25

The provisions of Article 24 and Article 25 shall apply accordingly to the income related regulations of the Contracting States.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

DONE at Cotonou on 21 May 2026, in duplicate, in the English, Dutch and French languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands,

JORIS W.P. JURRIENS
Ambassador of the Kingdom of the Netherlands to Benin

For the Republic of Benin,

ROMUALD WADAGNI
Senior Minister of the Economie and Finance

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Benin tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en het voorkomen van het ontduiken en ontwijken van belasting

Het Koninkrijk der Nederlanden
en
de Republiek Benin,

Geleid door de wens hun economische betrekkingen verder te ontwikkelen en hun samenwerking op belastinggebied te verbeteren,

Voornemens een verdrag te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen zonder daarbij mogelijkheden te scheppen tot niet-heffing of verminderde heffing van belasting door middel van het ontduiken of ontwijken van belasting (daaronder begrepen het gebruik van treaty-shopping-structuren die als doel hebben in dit Verdrag voorziene tegemoetkomingen te verkrijgen in het indirecte voordeel van inwoners van derde rechtsgebieden),

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I

REIKWIJDTE VAN HET VERDRAG

Artikel 1

Personen op wie het verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide verdragsluitende staten.
2. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt inkomen dat is verkregen door of door tussenkomst van een entiteit of een constructie die op grond van de belastingwetgeving van een van de verdragsluitende staten als geheel of gedeeltelijk fiscaal transparant behandeld wordt aangemerkt als inkomen van een inwoner van een verdragsluitende staat maar uitsluitend voor zover dat inkomen door die staat voor belastingdoeleinden behandeld wordt als inkomen van een inwoner van die staat.
3. In geen geval mogen de bepalingen van het tweede lid aldus worden uitgelegd dat ze afbreuk doen aan het recht van een verdragsluitende staat om de inwoners van die verdragsluitende staat te belasten.

Artikel 2

Belastingen waarop het verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van een verdragsluitende staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, ongeacht de wijze van heffing.
2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen of naar inkomensbestanddelen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.
3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:
 - a. in het Europese deel van Nederland:
 - i. de inkomstenbelasting;
 - ii. de loonbelasting;
 - iii. de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de regering in de nettowinsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnbouwwet;
 - iv. de dividendbelasting;
 - v. de bronbelasting;
 - vi. de minimumbelasting; en
 - b. in het Caribische deel van Nederland:
 - i. de inkomstenbelasting;
 - ii. de loonbelasting;
 - iii. de vastgoedbelasting;
 - iv. de opbrengstbelasting;
 - v. het aandeel van de regering in de nettowinsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnwet BES, het Mijnbesluit BES of de Petroleumwet Saba Bank BES; (hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);
 - c. in Benin:
 - i. de vennootschapsbelasting (l'impôt sur les sociétés);
 - ii. de belasting op bedrijfswinsten (l'impôt sur les bénéfices d'affaires);
 - iii. de belasting op inkomen uit roerend kapitaal (l'impôt sur le revenu des capitaux mobiliers);
 - iv. de vastgoedbelasting (l'impôt sur les revenus fonciers);
 - v. de belasting op salarisinkomsten (l'impôt sur les revenus salariaux);
 - vi. de belasting op vermogenswinsten uit onroerende zaken (la taxe sur la plus-value immobilière);

vii. de inhouding op de vergoedingen die verschuldigd zijn aan niet-ingezetenen (la retenue sur les rémunérations dues aux prestataires non-résidents); (hierna te noemen: „Beninse belasting”).

4. Het Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten stellen elkaar in kennis van alle wezenlijke wijzigingen die in hun belastingwetgeving zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II

BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:
 - a. betekenen de uitdrukkingen „een verdragsluitende staat” en „de andere verdragsluitende staat” het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Nederland, of Benin, al naargelang de context vereist;
 - b. betekent de uitdrukking „Nederland”:
 - i. het Europese deel van het Koninkrijk der Nederlanden, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten en grenzend aan zijn territoriale zee waarbinnen het Koninkrijk der Nederlanden, in overeenstemming met het internationaal recht, rechtsmacht heeft of soevereine rechten uitoefent; en
 - ii. het Caribische deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat is gelegen in de Caribische Zee en bestaat uit de eilandgebieden Bonaire, Sint Eustatius en Saba, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten en grenzend aan zijn territoriale zee waarin het Koninkrijk der Nederlanden, in overeenstemming met het internationaal recht, rechtsmacht heeft of soevereine rechten uitoefent, maar met uitzondering van de delen die betrekking hebben op Aruba, Curaçao en Sint Maarten;
 - c. betekent de uitdrukking „Benin” de Republiek Benin en, wanneer zij wordt gebezigd in aardrijkskundige zin, met inbegrip van:
 - i. het grondgebied van de Republiek Benin, haar territoriale zee; en
 - ii. het maritieme gebied buiten de territoriale zee, met inbegrip van de zeebodem en ondergrond daarvan (continentaal plat) en de exclusieve economische zone waarin Benin, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten uitoefent ten behoeve van de exploratie en exploitatie van hun natuurlijke rijkdommen;
 - d. omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;
 - e. betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - f. heeft de uitdrukking „onderneming” betrekking op elke uitoefening van een bedrijf;
 - g. betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een verdragsluitende staat” en „onderneming van de andere verdragsluitende staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een verdragsluitende staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere verdragsluitende staat;
 - h. betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in een verdragsluitende staat zijn gelegen en de onderneming die het schip of luchtvaartuig exploiteert geen onderneming van die staat is;
 - i. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:
 - i. in Nederland, de minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - ii. in Benin, de minister verantwoordelijk voor Economie en Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - j. betekent de uitdrukking „onderdaan” met betrekking tot een verdragsluitende staat:
 - i. in het geval van Nederland, elke natuurlijke persoon die de nationaliteit van het Koninkrijk der Nederlanden bezit en elke rechtspersoon die, elk samenwerkingsverband dat of elke vereniging die zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in Nederland van kracht is;
 - ii. in het geval van Benin:
 - a. elke natuurlijke persoon die de nationaliteit van Benin bezit;
 - b. elke rechtspersoon, elk samenwerkingsverband of elke vereniging opgericht in overeenstemming met de wetgeving die in Benin van kracht is;
 - k. omvat de uitdrukking „uitoefening van een bedrijf” mede de uitoefening van een vrij beroep en van andere werkzaamheden van zelfstandige aard;
 - l. betekent de uitdrukking „erkend pensioenfonds” van een verdragsluitende staat een in die staat gevestigde entiteit of constructie die op grond van de belastingwetgeving van die staat als een afzonderlijke persoon behandeld wordt en:

- i. uitsluitend of nagenoeg uitsluitend is opgericht en werkzaam is voor het beheren of het voorzien in oudedagsvoorzieningen en ondergeschikte of bijkomstige voorzieningen aan natuurlijke personen en die als zodanig gereguleerd wordt door die staat of door een van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan; of
- ii. uitsluitend of nagenoeg uitsluitend is opgericht en werkzaam is om gelden te beleggen ten voordele van entiteiten of constructies zoals bedoeld in subonderdeel i.

2. Voor de toepassing van het Verdrag op enig moment door een verdragsluitende staat heeft elke daarin niet omschreven uitdrukking, tenzij de context anders vereist, de betekenis welke deze op dat moment heeft volgens de wetgeving van die staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, waarbij elke betekenis volgens de toepasselijke belastingwetgeving van die staat prevaleert boven een betekenis die volgens andere wetgeving van die staat aan die uitdrukking wordt gegeven.

Artikel 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „inwoner van een verdragsluitende staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van oprichting, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid en omvat tevens de staat zelf en elk staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

2. Een persoon, niet zijnde een natuurlijke persoon, wordt geacht aan belasting onderworpen te zijn:

- a. in Nederland, indien de persoon voor de vennootschapsbelasting of opbrengstbelasting inwoner is van Nederland;
- b. in Benin, indien de persoon voor de vennootschapsbelasting of belasting op bedrijfswinsten inwoner is van Benin;

mits het door die persoon verworven inkomen krachtens de belastingwetgeving van die staat wordt behandeld als inkomen van die persoon en niet als het inkomen van de rechthebbenden, leden of participanten van die persoon.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid omvat de uitdrukking „inwoner van een verdragsluitende staat” niet een persoon die in die staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomen uit bronnen in die staat.

4. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide verdragsluitende staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:

- a. hij wordt geacht slechts inwoner te zijn van de staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
- b. indien niet kan worden bepaald in welke staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de staat waarin hij gewoonlijk verblijft;
- c. indien hij in beide staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de staat waarvan hij onderdaan is;
- d. indien hij onderdaan is van beide staten of van geen van beide staten, regelen de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten de aangelegenheid in onderling overleg.

5. Indien een persoon, niet zijnde een natuurlijke persoon, ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide verdragsluitende staten is, trachten de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten in onderlinge overeenstemming te bepalen van welke verdragsluitende staat deze persoon geacht wordt inwoner te zijn voor de toepassing van het Verdrag, daarbij rekening houdend met zijn plaats van werkelijke leiding, de plaats waar hij is opgericht of anderszins tot stand is gekomen en alle andere relevante factoren. Wanneer dergelijke overeenstemming ontbreekt, is die persoon niet gerechtigd tot enige belastingvermindering of -vrijstelling waarin dit Verdrag voorziet, behalve in de mate waarin en de wijze waarop dat wordt overeengekomen door de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden verricht.

- 2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:
 - a. een plaats waar leiding wordt gegeven;

- b. een filiaal;
 - c. een kantoor;
 - d. een fabriek;
 - e. een werkplaats; en
 - f. een mijn, een olie- of gasbron, een (steen)groeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.
3. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat eveneens:
- a. een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, montage- of installatiewerkzaamheden of toezichhoudende activiteiten die daarmee verband houden, maar alleen indien een dergelijke plaats blijft voortbestaan of dergelijke werkzaamheden blijven voortduren gedurende meer dan zes maanden;
 - b. het verlenen van diensten, met inbegrip van adviesdiensten, door een onderneming door middel van werknemers of andere personeelsleden die door de onderneming daartoe zijn aangesteld, echter alleen indien zulke werkzaamheden in een verdragsluitende staat gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar in totaal meer dan drie maanden voortduurt of voortduren.
4. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste, tweede en derde lid wordt een onderneming van een verdragsluitende staat die werkzaamheden verricht in de territoriale zee van de andere verdragsluitende staat of in elk gebied buiten en grenzend aan zijn territoriale zee, waarbinnen de andere verdragsluitende staat in overeenstemming met het internationaal recht rechtsmacht heeft of soevereine rechten uitoefent (werkzaamheden buitengaats), geacht ter zake van die werkzaamheden een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting, tenzij de werkzaamheden in kwestie in de andere staat worden verricht gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden in totaal minder dan 30 dagen voortduurt of voortduren.
5. Voor de toepassing van het vierde lid van dit artikel wordt de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” geacht niet te omvatten:
- a. een van de werkzaamheden of een combinatie daarvan als genoemd in het zevende lid;
 - b. sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats voor dat doel zijn ontworpen alsmede andere door dergelijke schepen verrichte werkzaamheden;
 - c. het vervoer van voorraden of personeel door schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.
6. Uitsluitend teneinde de duur vast te stellen van:
- a. een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, montage- of installatiewerkzaamheden ingevolge het derde lid, wanneer een onderneming van een verdragsluitende staat in de andere verdragsluitende staat werkzaamheden uitoefent op een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, montage- of installatiewerkzaamheden en die werkzaamheden worden uitgeoefend gedurende een of meer tijdvakken die in totaal langer duren dan 30 dagen zonder de termijn van twaalf maanden te overschrijden en op diezelfde plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, montage- of installatiewerkzaamheden gedurende verschillende tijdvakken, die elk langer duren dan 30 dagen, daarmee verband houdende werkzaamheden worden uitgeoefend door een of meer ondernemingen die nauw verbonden zijn met eerstgenoemde onderneming, worden die verschillende tijdvakken bij het totale tijdvak gevoegd gedurende welke de eerstgenoemde onderneming werkzaamheden heeft uitgeoefend op die plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, montage- of installatiewerkzaamheden; en
 - b. werkzaamheden buitengaats ingevolge het vierde lid, wanneer een onderneming van een verdragsluitende staat in de andere verdragsluitende staat werkzaamheden buitengaats uitoefent en daarmee verband houdende werkzaamheden in die andere staat gedurende verschillende tijdvakken worden uitgeoefend door een of meer ondernemingen die nauw verbonden zijn met de eerstgenoemde onderneming, worden die verschillende tijdvakken bij het totale tijdvak gevoegd gedurende welke de eerstgenoemde onderneming werkzaamheden buitengaats heeft uitgeoefend in die andere verdragsluitende staat.
7. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” geacht niet te omvatten:
- a. het gebruikmaken van inrichtingen uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
 - b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
 - c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of informatie in te winnen;
 - e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid te verrichten;
 - f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting met als enig doel een combinatie van de in de onderdelen a. tot en met e. genoemde werkzaamheden te verrichten;

op voorwaarde dat die werkzaamheid, of, in het geval van onderdeel f., het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting, van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

8. Het zevende lid is niet van toepassing op een vaste bedrijfsinrichting die door een onderneming gebruikt of aangehouden wordt indien dezelfde onderneming of een nauw daarmee verbonden onderneming op dezelfde plaats of op een andere plaats in dezelfde verdragsluitende staat bedrijfsactiviteiten verricht, en

- die plaats of die andere plaats voor de onderneming of voor de nauw daarmee verbonden onderneming een vaste inrichting is ingevolge de bepalingen van dit artikel; of
- het geheel van de activiteiten dat resulteert uit de combinatie van de activiteiten die door de twee ondernemingen op dezelfde plaats, of door dezelfde onderneming of nauw daarmee verbonden ondernemingen op de twee plaatsen worden uitgeoefend, niet van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;

op voorwaarde dat de bedrijfsactiviteiten die door de twee ondernemingen op dezelfde plaats, of door dezelfde onderneming of nauw daarmee verbonden ondernemingen op de twee plaatsen, worden uitgeoefend aanvullende taken zijn die deel uitmaken van een samenhangende bedrijfsvoering.

9. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, maar onder voorbehoud van de bepalingen van het elfde lid, indien een persoon namens een onderneming optreedt in een verdragsluitende staat, wordt die onderneming geacht een vaste inrichting in die staat te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon uitvoert voor de onderneming, indien die persoon gewoonlijk overeenkomsten sluit, of gewoonlijk de voornaamste rol speelt die leidt tot het sluiten van overeenkomsten die stelselmatig zonder materiële wijziging door de onderneming gesloten worden, en die overeenkomsten gesloten zijn

- in naam van de onderneming; of
- voor de eigendomsoverdracht of voor het verlenen van het gebruiksrecht van goederen die aan die onderneming toebehoren of ter zake waarvan de onderneming het gebruiksrecht heeft; of
- voor het verlenen van diensten door die onderneming;

tenzij de werkzaamheden van een dergelijk persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden genoemd in het zevende lid, die, indien zij worden verricht door middel van een vaste bedrijfsinrichting (anders dan een vaste bedrijfsinrichting waarop het achtste lid van toepassing zou zijn), deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

10. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel, maar onder voorbehoud van de bepalingen van het elfde lid, wordt een verzekeringsmaatschappij van een verdragsluitende staat, behalve in het geval van herverzekering, geacht een vaste inrichting in de andere staat te bezitten, indien zij premies int op het grondgebied van die andere staat of aldaar bestaande risico's verzekert via een persoon.

11. Het negende en tiende lid zijn niet van toepassing indien de persoon die in een verdragsluitende staat optreedt voor een onderneming van de andere verdragsluitende staat, in de eerstgenoemde staat een bedrijf uitoefent als een onafhankelijke vertegenwoordiger en voor de onderneming handelt in de normale uitoefening van dat bedrijf. Wanneer een persoon evenwel uitsluitend of nagenoeg uitsluitend optreedt voor een of meer ondernemingen waarmee hij nauw verbonden is, wordt die persoon ten opzichte van elke dergelijke onderneming niet geacht een onafhankelijk vertegenwoordiger te zijn in de zin van dit lid.

12. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een verdragsluitende staat een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere verdragsluitende staat of dat in die andere staat zijn bedrijf uitoefent (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), bestempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

13. Ten behoeve van de toepassing van dit artikel, is een persoon of onderneming nauw verbonden met een onderneming indien uit alle relevante feiten en omstandigheden blijkt dat de ene zeggenschap heeft over de andere of dat beide onder zeggenschap staan van dezelfde persoon of ondernemingen. In elk geval wordt een persoon of onderneming geacht nauw verbonden te zijn met een onderneming indien de ene direct of indirect meer dan 50 percent bezit van het uiteindelijke belang in de ander (of, in het geval van een lichaam, meer dan 50 percent bezit van het totale aantal stemmen en de waarde van de aandelen van het lichaam of van het uiteindelijke belang in het vermogen van het lichaam) of indien een andere persoon of onderneming direct of indirect meer dan 50 percent bezit van het uiteindelijke belang (of, in het geval van een lichaam, meer dan 50 percent bezit van het totale aantal stemmen en de waarde van de aandelen van het lichaam of van het uiteindelijke belang in het vermogen van het lichaam) in de persoon en de onderneming of in de twee ondernemingen.

HOOFDSTUK III
BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomen uit onroerende zaken

1. Inkomen verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat uit onroerende zaken (waaronder begrepen inkomen uit landbouw- of bosbedrijven) gelegen in de andere verdragsluitende staat, mag in die andere staat worden belast.
2. De uitdrukking „onroerende zaken” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van de verdragsluitende staat waar de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op variabele of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.
3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op inkomen verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.
4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn eveneens van toepassing op inkomen uit onroerende zaken van een onderneming.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De winst van een onderneming van een verdragsluitende staat is slechts in die staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere verdragsluitende staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij kan worden toegerekend aan:
 - a. die vaste inrichting;
 - b. de verkoop in die andere staat van goederen of koopwaar van dezelfde of vergelijkbare aard als die welke via die vaste inrichting worden verkocht; of
 - c. andere bedrijfsactiviteiten die in die andere staat worden verricht van dezelfde of vergelijkbare aard als die welke door die inrichting worden verricht.
2. Onder voorbehoud van de bepalingen van het derde lid wordt, indien een onderneming van een verdragsluitende staat in de andere verdragsluitende staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting, in elk van de verdragsluitende staten aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.
3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene kosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders. Geen aftrek wordt echter toegestaan ter zake van bedragen (met uitzondering van die wegens vergoeding van werkelijke kosten) welke eventueel door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of van een van haar andere kantoren worden betaald als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding, dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op gelden die aan de vaste inrichting zijn geleend. Evenmin wordt bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting rekening gehouden met bedragen (met uitzondering van die wegens vergoeding van werkelijke kosten) welke door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of van een van haar andere kantoren in rekening worden gebracht als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding, dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op gelden die aan het hoofdkantoor van de onderneming of van een van haar andere kantoren zijn geleend.
4. Voor zover het in een verdragsluitende staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen,

belet het tweede lid die verdragsluitende staat niet de te belasten winst te bepalen volgens die gebruikelijke verdeling. De gevolgde methode van verdeling dient echter zodanig te zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Voor de toepassing van de voorgaande leden wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

6. Indien de winst inkomensbestanddelen bevat die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Internationale scheep- en luchtvaart

1. Winst van een onderneming van een verdragsluitende staat uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts in die staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op winst uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

1. Indien:

- a. een onderneming van een verdragsluitende staat direct of indirect deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere verdragsluitende staat; of
- b. dezelfde personen direct of indirect deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een verdragsluitende staat en een onderneming van de andere verdragsluitende staat;

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag alle winst die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een verdragsluitende staat in de winst van een onderneming van die staat winst begrijpt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere verdragsluitende staat in die andere staat in de belastingheffing is betrokken en deze winst bestaat uit winst welke de onderneming van de eerstbedoelde staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, past die andere staat het bedrag aan belasting dat in die staat over die winst is geheven, dienovereenkomstig aan, indien die andere staat de aanpassing gerechtvaardigd acht. Bij de vaststelling van een dergelijke aanpassing worden de overige bepalingen van dit Verdrag naar behoren in acht genomen en plegen de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten zo nodig met elkaar overleg.

3. De bepalingen van het tweede lid zijn niet van toepassing indien een gerechtelijke, bestuursrechtelijke of andere juridische procedure heeft geleid tot een definitieve uitspraak dat een van de betrokken ondernemingen door een maatregel die leidt tot een aanpassing van de winst uit hoofde van het eerste lid, een boete verschuldigd is wegens fraude, grove nalatigheid of opzettelijk verzuim.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een verdragsluitende staat aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat, mogen in die andere staat worden belast.

2. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een verdragsluitende staat mogen echter ook in die staat en overeenkomstig de wetgeving van die staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner van de andere verdragsluitende staat is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

- a. 5 percent van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is dat direct ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt gedurende een periode van 365 dagen waarin de dag valt waarop de dividenden betaald worden (voor het bereke-

- nen van die periode wordt geen rekening gehouden met veranderingen van eigenaarschap die rechtstreeks voortvloeien uit een bedrijfsreorganisatie, zoals een fusie of een splitsing, van het lichaam dat de aandelen bezit of de dividenden betaalt);
- b. 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle overige gevallen.
3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, zijn dividenden zoals bedoeld in het eerste lid slechts belastbaar in de andere verdragsluitende staat indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een erkend pensioenfonds van die staat is die in het algemeen is vrijgesteld van vennootschapsbelasting.
 4. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en derde lid regelen.
 5. De bepalingen van het tweede en derde lid laten de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald onverlet.
 6. De uitdrukking „dividenden” zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomen uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, niet zijnde schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst alsmede inkomen uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing wordt onderworpen als inkomen uit aandelen.
 7. De bepalingen van het eerste, tweede, derde en negende lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een verdragsluitende staat, in de andere verdragsluitende staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting en het bezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het vermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
 8. Indien een lichaam dat inwoner is van een verdragsluitende staat, winst of inkomen verkrijgt uit de andere verdragsluitende staat, mag die andere staat geen belasting heffen over de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover dergelijke dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere staat of voor zover het bezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het vermogen van een in die andere staat gelegen vaste inrichting behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst die of inkomen dat uit die andere staat afkomstig is.
 9. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste, tweede en achtste lid mogen dividenden betaald door een lichaam dat krachtens de wetgeving van een verdragsluitende staat inwoner van die staat is, aan een natuurlijke persoon die een inwoner van de andere verdragsluitende staat is en die ter zake van het niet langer inwoner zijn van de eerstgenoemde staat, wordt belast over de waardevermeerdering van vermogen als bedoeld in artikel 13, zesde lid, in overeenstemming met de wetgeving van die staat ook in die staat worden belast, maar uitsluitend voor zover er van de aanslag ter zake van de waardevermeerdering nog een bedrag openstaat.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een verdragsluitende staat en betaald aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat, mag in die andere staat worden belast.
2. Interest afkomstig uit een verdragsluitende staat mag echter ook in die staat en overeenkomstig de wetgeving van die staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner van de andere verdragsluitende staat is, mag de aldus geheven belasting 10 percent van het brutobedrag van de interest niet overschrijden. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van deze beperking regelen.
3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, is interest afkomstig uit een van de verdragsluitende staten vrijgesteld van belasting in die staat, indien de uiteindelijk gerechtigde inwoner van de andere verdragsstaat is en:
 - a. de interest wordt betaald aan die andere staat of aan een centrale bank, een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan;
 - b. de interest wordt betaald door de staat waaruit de interest afkomstig is of door een staatkundig onderdeel, plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of bij wet ingesteld orgaan daarvan;
 - c. de interest wordt betaald aan een Ontwikkelingsbank (in het geval van Nederland: *de Nederlandse Financierings Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.*);

- d. de interest wordt betaald ter zake van een lening, schuldvordering of krediet die of dat verschuldigd is aan of verstrekt, uitgekeerd, gewaarborgd of verzekerd door, die staat of een staatkundig onderdeel, plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of agentschap voor exportfinanciering daarvan; of
- e. de interest wordt betaald aan een erkend pensioenfonds.

4. De uitdrukking „interest” zoals gebezigd in dit artikel betekent inkomen uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomen uit overheidsleningen en inkomen uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan dergelijke leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. Opgelegde boetes voor te late betaling worden voor de toepassing van dit artikel niet als interest aangemerkt.

5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een verdragsluitende staat, in de andere verdragsluitende staat waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het vermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

6. Interest wordt geacht uit een verdragsluitende staat afkomstig te zijn indien deze wordt betaald door een inwoner van die staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een verdragsluitende staat is of niet, in een verdragsluitende staat een vaste inrichting heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de staat waar de vaste inrichting gelegen is.

7. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder een dergelijke verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de verdragsluitende staten, waarbij zorgvuldig rekening wordt gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een verdragsluitende staat en betaald aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat mogen in die andere staat worden belast.

2. Royalty's afkomstig uit een verdragsluitende staat mogen echter ook in die staat en overeenkomstig de wetgeving van die staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's een inwoner van de andere verdragsluitende staat is, mag de aldus geheven belasting 10 percent van het brutobedrag van de royalty's niet overschrijden. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van deze beperking regelen.

3. De uitdrukking „royalty's”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik, of voor het recht van gebruik, van een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms en films of banden voor radio- en televisie-uitzendingen, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor het gebruik, of voor het recht van gebruik, van uitrusting op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap of voor informatie omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een verdragsluitende staat, in de andere verdragsluitende staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, tot het vermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een verdragsluitende staat afkomstig te zijn indien zij worden betaald door een inwoner van die staat. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, ongeacht of hij inwoner van een verdragsluitende staat is of niet, in een verdragsluitende staat een vaste inrichting heeft, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald tot het vermogen van die vaste inrichting behoort en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de staat waar de vaste inrichting is gelegen.

6. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de informatie waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder een dergelijke verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de verdragsluitende staten, waarbij zorgvuldig rekening wordt gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 13

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat uit de vervreemding van onroerende zaken als bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere verdragsluitende staat, mogen in die andere staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende zaken die deel uitmaken van het vermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een verdragsluitende staat in de andere verdragsluitende staat heeft, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (afzonderlijk of met de gehele onderneming), mogen in die andere staat worden belast.

3. Voordelen verkregen door een onderneming van een verdragsluitende staat die schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer exploiteert uit de vervreemding van dergelijke schepen of luchtvaartuigen, of van roerende zaken die worden gebruikt voor de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in die staat.

4. Voordelen die een inwoner van een verdragsluitende staat verkrijgt uit de vervreemding van aandelen of van vergelijkbare belangen, zoals belangen in een samenwerkingsverband (partnership) of een trust, mogen in de andere verdragsluitende staat worden belast indien, op enig tijdstip gedurende de periode van 365 dagen voorafgaand aan de vervreemding, van die aandelen of vergelijkbare belangen meer dan 50 percent van hun waarde direct of indirect ontleen aan onroerende zaken die in de andere verdragsluitende staat gelegen zijn.

Deze voordelen zijn echter uitsluitend belastbaar in de eerstgenoemde staat indien:

- a. de inwoner minder dan 30 percent van de aandelen of daarmee vergelijkbare belangen bezat, voorafgaand aan de eerste vervreemding;
- b. de aandelen of daarmee vergelijkbare belangen meer dan 50 percent van hun waarde ontleen aan de onroerende zaken waarin dat lichaam of de houders van deze belangen hun bedrijf uitoefenen;
- c. de voordelen voortvloeien uit een reorganisatie, fusie of splitsing van een onderneming of een daarmee vergelijkbare transactie;
- d. de aandelen of daarmee vergelijkbare belangen worden verhandeld op een erkende effectenbeurs; of
- e. de inwoner een pensioenfonds is, mits de voordelen niet voortvloeien uit de, directe of indirecte, uitoefening van een bedrijf door dat pensioenfonds.

5. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die bedoeld in het eerste, tweede, derde en vierde lid, zijn slechts belastbaar in de verdragsluitende staat waarvan de vervreemder inwoner is.

6. Indien een natuurlijke persoon inwoner was van een verdragsluitende staat en inwoner is geworden van de andere verdragsluitende staat, belet het vijfde lid de eerstgenoemde staat niet uit hoofde van zijn nationale recht de waardevermeerdering van aandelen, winstbewijzen, koopopties en het vruchtgebruik op aandelen en winstbewijzen van en schuldvorderingen op een lichaam te belasten ter zake van het tijdvak waarin die natuurlijke persoon inwoner van de eerstgenoemde staat was. In dat geval wordt de waardevermeerdering van vermogen belast in de eerstgenoemde staat niet begrepen in de belastinggrondslag bij de vaststelling van de waardevermeerdering van het vermogen door de andere staat.

Artikel 14

Inkomen uit dienstbetrekking

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 15, 17 en 18 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere verdragsluitende staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de daaruit verkregen beloning in die andere staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat uit hoofde van een in de andere verdragsluitende staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde staat belastbaar, indien:

- a. de genieter in de andere staat verblijft gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaat of gaan; en
- b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere staat is; en
- c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die de werkgever in de andere staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat ter zake van een dienstbetrekking, als lid van de reguliere bemanning van een schip of luchtvaartuig, die wordt uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, anders dan aan boord van een schip of luchtvaartuig dat uitsluitend wordt geëxploiteerd in de andere verdragsluitende staat, slechts in de eerstgenoemde staat belastbaar.

Artikel 15

Directeursbeloningen

1. Directeursbeloningen en andere beloningen verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer van een lichaam dat inwoner is van de andere verdragsluitende staat, mogen in die andere staat worden belast.

2. Voor de toepassing van de bepalingen van het eerste lid omvat de uitdrukking „lid van de raad van beheer” zowel personen die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam als personen die zijn belast met het toezicht daarop.

Artikel 16

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 14, mag inkomen verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat als artiest, zoals een toneelspeler, een film-, radio- of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere verdragsluitende staat, worden belast in die andere staat, behalve wanneer het brutobedrag van dergelijk inkomen verkregen door die inwoner uit deze werkzaamheden verricht in een belastingjaar van de andere verdragsluitende staat niet meer bedraagt dan een bedrag van € 5.000 of het equivalent daarvan in CFA-frank (franc de la Communauté financière africaine) aan het begin van dat belastingjaar.

2. Indien inkomen ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomt, maar aan een andere persoon, mag dat inkomen, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14, worden belast in de verdragsluitende staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

3. De bepalingen van het eerste en tweede lid van dit artikel zijn niet van toepassing op inkomen dat wordt verkregen door artiesten of sportbeoefenaars uit werkzaamheden die worden verricht in een verdragsluitende staat, indien het bezoek aan die staat geheel of grotendeels wordt bekostigd uit de openbare middelen van een verdragsluitende staat of beide verdragsluitende staten, of van staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan. In dat geval is het inkomen slechts belastbaar in de verdragsluitende staat waarvan de artiest of de sportbeoefenaar inwoner is.

Artikel 17

Pensioenen, lijfrenten en socialezekerheidsuitkeringen

1. Pensioenen en andere soortgelijke beloningen, alsmede lijfrenten, afkomstig uit een verdragsluitende staat en betaald aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat mogen in de eerstbedoelde staat worden belast.

2. Pensioenen en andere uitkeringen betaald krachtens de bepalingen van de socialezekerheidswetgeving van een verdragsluitende staat aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat mogen in de eerstbedoelde staat worden belast.

3. Een pensioen, andere soortgelijke beloning of lijfrente wordt geacht afkomstig te zijn uit een verdragsluitende staat voor zover de met het pensioen of een andere soortgelijke beloning of lijfrente samenhangende bijdragen of betalingen, dan wel de aanspraken op dit pensioen of een andere soortgelijke beloning of lijfrente, of de betalingen, in die staat in aanmerking zijn gekomen voor een fiscale tegemoetkoming.

4. De uitdrukking „lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, die tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

5. De bepalingen van dit artikel zijn eveneens van toepassing op de betaling van een afkoopsom in plaats van een pensioen of een andere soortgelijke beloning of een lijfrente.

Artikel 18

Overheidsfuncties

1. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen, betaald door een verdragsluitende staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, aan een natuurlijke persoon ter zake van het verlenen van diensten aan die staat of dat onderdeel of lichaam, zijn slechts in die staat belastbaar.

2. Deze salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen zijn echter slechts in de andere verdragsluitende staat belastbaar, indien de diensten in die andere staat worden verleend en de natuurlijke persoon een inwoner is van die staat die:

- i. onderdaan is van die staat; of
- ii. niet uitsluitend voor het verlenen van de diensten inwoner van die staat is geworden.

3. a. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald door, of uit fondsen gecreëerd door een verdragsluitende staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten verleend aan die staat of dat onderdeel of dat lichaam, slechts in die staat belastbaar.

b. Deze pensioenen en andere soortgelijke beloningen zijn echter slechts in de andere verdragsluitende staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die andere staat.

4. De bepalingen van de artikelen 14, 15, 16 en 17 zijn van toepassing op salarissen, lonen, pensioenen en andere soortgelijke beloningen ter zake van diensten verleend in het kader van een bedrijf, uitgeoefend door een verdragsluitende staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 19

Studenten

Betalingen die een student, stagiair of in opleiding zijnde persoon die inwoner is, of onmiddellijk voorafgaand aan zijn bezoek aan een verdragsluitende staat inwoner was, van de andere verdragsluitende staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, worden in die staat niet belast, mits dergelijke betalingen afkomstig zijn uit bronnen buiten die staat.

Artikel 20

Overig inkomen

1. Inkomensbestanddelen van een inwoner van een verdragsluitende staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn slechts in die staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomen, niet zijnde inkomen uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietter van dat inkomen, die inwoner is van een verdragsluitende staat, in de andere verdragsluitende staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting, en het recht of de zaak ter zake waarvan het inkomen wordt betaald tot het vermogen van een dergelijke vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

HOOFDSTUK IV

METHODEN VOOR HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 21

Methoden voor het vermijden van dubbele belasting

1. In Nederland wordt dubbele belasting als volgt vermeden:

- a. Nederland is bevoegd in de grondslag waarnaar belasting wordt geheven van zijn inwoners de inkomensbestanddelen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Benin mogen worden

belast of slechts in Benin belastbaar zijn. In deze gevallen verleent Nederland evenwel een vermindering van of een aftrek op de Nederlandse belasting volgens de bepalingen van het eerste lid, onderdelen b, c, d, e en f.

- b. Indien een inwoner van Nederland inkomensbestanddelen verkrijgt die volgens artikel 6, eerste, derde en vierde lid, artikel 7, eerste lid, artikel 10, zevende lid, artikel 11, vijfde lid, artikel 12, vierde lid, artikel 13, eerste en tweede lid, artikel 14, eerste lid, artikel 17, eerste en tweede lid, artikel 18, eerste lid en derde lid, onderdeel a, en artikel 20, tweede lid, van dit Verdrag in Benin mogen worden belast of slechts in Benin belastbaar zijn en die in de in onderdeel a bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Daartoe worden de bedoelde inkomensbestanddelen geacht te zijn begrepen in het bedrag van de inkomensbestanddelen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.
 - c. De bepalingen van onderdeel b zijn niet van toepassing op inkomensbestanddelen verkregen door een inwoner van Nederland wanneer Benin de bepalingen van dit Verdrag toepast om deze inkomensbestanddelen vrij te stellen van belasting of de bepalingen van artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede lid, of artikel 12, tweede lid, op deze inkomensbestanddelen toepast. In dat geval zijn de bepalingen van onderdeel d van overeenkomstige toepassing.
 - d. Niettegenstaande de bepalingen van onderdeel b verleent Nederland een aftrek op de Nederlandse belasting voor de in Benin betaalde belasting op inkomensbestanddelen die volgens artikel 7, eerste lid, artikel 10, zevende lid, artikel 11, vijfde lid, artikel 12, vierde lid, en artikel 20, tweede lid, van dit Verdrag in Benin mogen worden belast, voor zover deze inkomensbestanddelen in de in onderdeel a bedoelde grondslag zijn begrepen, voor zover Nederland uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting een vermindering verleent van de Nederlandse belasting voor de in een ander land over die inkomensbestanddelen geheven belasting. Voor de berekening van deze vermindering zijn de bepalingen van onderdeel e van overeenkomstige toepassing.
 - e. Indien een inwoner van Nederland inkomensbestanddelen verkrijgt die volgens artikel 10, tweede en negende lid, artikel 11, tweede lid, artikel 12, tweede lid, artikel 13, vierde lid, artikel 15, eerste lid, artikel 16, eerste en tweede lid, en artikel 17, vijfde lid, in Benin mogen worden belast, verleent Nederland een aftrek op zijn belasting voor zover deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Benin over deze inkomensbestanddelen betaalde belasting, maar bedraagt, indien de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting daarin voorzien, niet meer dan het bedrag van de aftrek die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen inkomensbestanddelen de enige bestanddelen zouden zijn geweest waarvoor Nederland een vermindering verleent uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting.
 - f. De bepalingen van onderdeel e beperken een tegemoetkoming nu of in de toekomst verleend uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting niet, echter uitsluitend voor zover het de berekening van het bedrag van de vermindering van de Nederlandse belasting betreft met betrekking tot de som van het inkomen afkomstig uit meer dan een rechtsgebied en de voortwenteling van de belasting betaald in Benin over bedoelde inkomensbestanddelen naar de volgende jaren.
2. In Benin wordt dubbele belasting als volgt vermeden:
- a. Indien een inwoner van Benin inkomen verkrijgt dat volgens de bepalingen van dit Verdrag in Nederland mag worden belast (behalve voor zover deze bepalingen belastingheffing door Nederland toestaan met als enige reden dat dat inkomen ook inkomen is dat door een inwoner van Nederland verkregen is), stelt Benin dat inkomen, onder voorbehoud van de bepalingen van de onderdelen b en c, vrij van belasting.
 - b. Indien een inwoner van Benin inkomensbestanddelen verkrijgt, die in overeenstemming met de bepalingen de artikelen 10, 11 en 12 in Nederland mogen worden belast, verleent Benin een aftrek op de belasting over inkomsten van die inwoner tot een bedrag gelijk aan de belasting betaald in Nederland. Deze aftrek is evenwel niet hoger dan het deel van de belasting berekend voordat de aftrek is verleend dat is toe te rekenen aan de inkomensbestanddelen die in Nederland mogen worden.
 - c. Indien inkomen verworven door een inwoner van Benin in overeenstemming met een bepaling van dit Verdrag in Benin van belasting is vrijgesteld, kan Benin bij de berekening van het bedrag van de belasting over het overige inkomen van deze inwoner het vrijgestelde inkomen niettemin in aanmerking nemen.
 - d. De bepalingen van onderdeel a zijn niet van toepassing op inkomen verkregen door een inwoner van Benin wanneer Nederland de bepalingen van dit Verdrag toepast om dit inkomen vrij te stellen van belasting of de bepalingen van artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede lid, of artikel 12, tweede lid, op dit inkomen toepast; in het geval dat Nederland het inkomen niet vrijstelt, staat Benin de aftrek van belasting toe zoals voorzien in onderdeel b).

HOOFDSTUK V
BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 22

Non-Discriminatie

1. Onderdanen van een verdragsluitende staat worden in de andere verdragsluitende staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere staat onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder met betrekking tot woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande de bepalingen van artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een of van beide verdragsluitende staten.
2. Staatlozen die inwoner zijn van een verdragsluitende staat worden in geen van de verdragsluitende staten aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van de desbetreffende staat onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen.
3. De belastingheffing ter zake van een vaste inrichting die een onderneming van een verdragsluitende staat in de andere verdragsluitende staat heeft, is in die andere staat niet ongunstiger dan de belastingheffing over ondernemingen van die andere staat die dezelfde werkzaamheden verrichten. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een verdragsluitende staat verplicht aan inwoners van de andere verdragsluitende staat bij de belastingheffing alle persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de burgerlijke staat, de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde verdragsluitende staat aan zijn eigen inwoners verleent.
4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, zevende lid, of artikel 12, zesde lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven betaald door een onderneming van een verdragsluitende staat aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstgenoemde staat.
5. Ondernemingen van een verdragsluitende staat, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, direct of indirect, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere verdragsluitende staat, worden in de eerstbedoelde staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde staat zijn of kunnen worden onderworpen.
6. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 23

Procedure voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide verdragsluitende staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die staten voorziet, de zaak voorleggen aan de bevoegde autoriteit van een van de verdragsluitende staten. De zaak dient te worden voorgelegd binnen drie jaar na de eerste kennisgeving van de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag.
2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de zaak in onderling overleg met de bevoegde autoriteit van de andere verdragsluitende staat op te lossen teneinde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met het Verdrag te vermijden. Elke bereikte overeenstemming wordt ten uitvoer gelegd niettegenstaande eventuele termijnen waarin de nationale wetgeving van de verdragsluitende staten voorziet.
3. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van het Verdrag in onderling overleg op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting te vermijden in gevallen die niet in het Verdrag zijn geregeld.

4. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten kunnen zich rechtstreeks, waaronder via een gezamenlijke commissie bestaande uit henzelf of hun vertegenwoordigers, met elkaar in verbinding stellen teneinde overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken. De bevoegde autoriteiten kunnen in overleg passende bilaterale procedures, voorwaarden, methodes en technieken uitwerken voor de implementatie van de in dit artikel voorziene procedure voor onderling overleg.

5. Indien:

- a. een persoon op grond van het eerste lid een zaak heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een verdragsluitende staat omdat de maatregelen van een of van beide verdragsluitende staten ertoe hebben geleid dat de belastingheffing voor die persoon niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag; en
- b. de bevoegde autoriteiten er niet in slagen overeenstemming te bereiken om die zaak op te lossen overeenkomstig het tweede lid, binnen twee jaar na de datum waarop de door de bevoegde autoriteiten benodigde informatie om de zaak te beoordelen aan beide bevoegde autoriteiten is verstrekt;

wordt elke onopgeloste kwestie die voortvloeit uit de zaak op schriftelijk verzoek van de persoon aan arbitrage onderworpen. Deze onopgeloste kwesties worden evenwel niet aan arbitrage onderworpen indien een rechterlijke instantie of administratieve rechtbank van een van beide staten reeds over deze kwesties heeft beslist. De arbitrale uitspraak is bindend voor beide staten en wordt ten uitvoer gelegd niettegenstaande eventuele termijnen in het nationale recht van deze staten tenzij beide bevoegde autoriteiten een andere oplossing overeenkomen binnen zes maanden nadat de uitspraak aan hen bekend is gemaakt of tenzij een rechtstreeks bij de zaak betrokken persoon de gezamenlijke regeling voor de tenuitvoerlegging van de arbitrale uitspraak niet aanvaardt. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten regelen in onderling overleg de wijze van toepassing van dit lid.

Artikel 24

Uitwisseling van informatie

1. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten wisselen de informatie uit die naar verwachting van belang is voor de uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag of voor de toepassing of handhaving van de nationale wetgeving betreffende belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten, of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, voor zover de heffing ingevolge die wetgeving niet in strijd is met het Verdrag. Er wordt met name informatie uitgewisseld die een verdragsluitende staat zou kunnen helpen het ontwijken of ontdrukken van dergelijke belastingen te voorkomen. De uitwisseling van informatie wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten kunnen, in overleg, passende methoden en technieken ontwikkelen voor de aangelegenheden ter zake waarvan informatie kan worden uitgewisseld.

2. Alle uit hoofde van het eerste lid van dit artikel door een verdragsluitende staat ontvangen informatie wordt op dezelfde wijze geheim gehouden als informatie die volgens de nationale wetgeving van die staat is verkregen en wordt alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke en bestuursrechtelijke instanties) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de handhaving of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde belastingen, of het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten mogen alleen voor dergelijke doeleinden van de informatie gebruikmaken. Zij mogen de informatie bekendmaken in openbare rechtszittingen of in gerechtelijke beslissingen. Niettegenstaande het voorgaande mag de informatie ontvangen door een verdragsluitende staat voor andere doeleinden worden gebruikt, indien dergelijke informatie ingevolge de wetgeving van beide staten voor deze andere doeleinden mag worden gebruikt en de bevoegde autoriteit van de staat die haar heeft verstrekt met dergelijk gebruik instemt.

3. De verdragsluitende staten kunnen aan een arbitragecommissie, ingesteld volgens de bepalingen van artikel 23, vijfde lid, de informatie verstrekken die nodig is om de arbitrageprocedure uit te voeren. De leden van de arbitragecommissie zijn met betrekking tot de aldus verstrekte informatie onderworpen aan de beperkingen van bekendmaking als omschreven in het tweede lid van dit artikel.

4. In geen geval worden de bepalingen van de voorgaande leden zo uitgelegd dat zij een verdragsluitende staat de verplichting opleggen:

- a. bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of bestuurlijke praktijk van die of van de andere verdragsluitende staat;
- b. informatie te verstrekken die niet verkrijgbaar is volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in het bestuur van die of van de andere verdragsluitende staat;
- c. informatie te verstrekken die een handelsgeheim, zakelijk geheim, industrieel geheim, commercieel geheim of beroepsgeheim of een handelsproces openbaar zou maken, dan wel informatie waarvan openbaarmaking in strijd zou zijn met de openbare orde (*ordre public*).

5. Indien informatie wordt verzocht door een verdragsluitende staat in overeenstemming met dit artikel, wendt de andere verdragsluitende staat zijn maatregelen inzake het verzamelen van informatie aan om de

verzochte informatie te verkrijgen, ongeacht het feit dat de andere staat ten behoeve van zijn eigen belastingheffing niet over dergelijke informatie behoeft te beschikken. Op de in de vorige volzin vervatte verplichting zijn de beperkingen van het vierde lid van toepassing, maar deze beperkingen mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een verdragsluitende staat toegestaan is uitsluitend op grond van het feit dat hij geen nationaal belang heeft bij dergelijke informatie te weigeren dergelijke informatie te verstrekken.

6. De bepalingen van het vierde lid mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een verdragsluitende staat toegestaan is het verstrekken van informatie te weigeren uitsluitend op grond van het feit dat de informatie berust bij een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde, of een persoon die bij wijze van vertegenwoordiging of als vertrouwenspersoon optreedt, dan wel omdat deze betrekking heeft op eigendomsbelangen in een persoon.

Artikel 25

Bijstand bij de invordering van belastingen

1. De verdragsluitende staten verlenen elkaar bijstand bij de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van dit artikel regelen.

2. Onder de uitdrukking „belastingvordering” als gebezigd in dit artikel wordt verstaan een bedrag verschuldigd in verband met belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten of de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, voor zover de belastingheffing uit hoofde daarvan niet in strijd is met dit Verdrag of met een ander instrument waarbij de verdragsluitende staten partij zijn, alsmede interest, bestuurlijke boetes en de kosten van invordering of van conservatoire maatregelen die verband houden met een dergelijk bedrag.

3. De bepalingen van dit artikel zijn slechts van toepassing op een belastingvordering die onderwerp is van een executoriale titel in de verzoekende staat en die, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten, niet wordt bestreden. Indien de vordering echter een belastingverplichting betreft van een persoon die geen inwoner van de verzoekende staat is, is dit artikel slechts van toepassing indien de vordering niet langer kan worden bestreden, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten. De belastingvordering wordt door die andere staat ingevorderd in overeenstemming met de bepalingen van zijn wetgeving die van toepassing zijn op de tenuitvoerlegging en invordering van zijn eigen belastingen als ware de belastingvordering een belastingvordering van die andere staat.

4. Indien een belastingvordering van een verdragsluitende staat een vordering is ter zake waarvan die staat uit hoofde van zijn wetgeving conservatoire maatregelen kan nemen teneinde de invordering te waarborgen, wordt die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van die staat aanvaard ten behoeve van het nemen van conservatoire maatregelen door de bevoegde autoriteit van die andere verdragsluitende staat. Die andere staat neemt ter zake van die belastingvordering conservatoire maatregelen in overeenstemming met de bepalingen van zijn wetgeving, als ware de belastingvordering een belastingvordering van die andere staat, ook wanneer de belastingvordering op het tijdstip waarop dergelijke maatregelen worden genomen niet invorderbaar is in de eerstbedoelde staat of is verschuldigd door een persoon die gerechtigd is de invordering ervan te beletten.

5. Niettegenstaande de bepalingen van het derde en vierde lid zijn op een door een verdragsluitende staat voor de toepassing van het derde of vierde lid aanvaarde belastingvordering in die staat niet de termijnen van toepassing noch wordt er uit hoofde van de wetgeving van die staat op grond van haar aard als zodanig voorrang aan verleend, en, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten, kunnen belastingvorderingen niet worden ingevorderd door middel van het in hechtenis nemen wegens schuld van de schuldenaar. Voorts wordt aan een door een verdragsluitende staat voor de toepassing van het derde of vierde lid van dit artikel aanvaarde belastingvordering in die staat geen voorrang verleend die uit hoofde van de wetgeving van de andere verdragsluitende staat op die belastingvordering van toepassing is.

6. Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een verdragsluitende staat worden niet aanhangig gemaakt bij de rechterlijke of bestuursrechtelijke instanties van de andere verdragsluitende staat.

7. Indien te eniger tijd nadat uit hoofde van het derde of vierde lid van dit artikel een verzoek is gedaan door een verdragsluitende staat en voordat de andere verdragsluitende staat de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en overgemaakt aan de eerstbedoelde staat, de desbetreffende belastingvordering:

- a. in het geval van een verzoek uit hoofde van het derde lid, ophoudt een belastingvordering van de eerstbedoelde staat te zijn die invorderbaar is uit hoofde van de wetgeving van die staat en die verschuldigd is door een persoon die op dat tijdstip uit hoofde van de wetgeving van die staat de invordering ervan niet kan beletten; of

- b. in het geval van een verzoek uit hoofde van het vierde lid, ophoudt een belastingvordering van de eerstbedoelde staat te zijn ter zake waarvan die staat uit hoofde van zijn wetgeving conservatoire maatregelen kan treffen teneinde de invordering ervan te waarborgen;
- stelt de bevoegde autoriteit van de eerstbedoelde staat de bevoegde autoriteit van de andere staat onverwijld daarvan in kennis en wordt, naar keuze van de andere staat, het verzoek door de eerstbedoelde staat uitgesteld of ingetrokken.
8. In geen geval worden de bepalingen van dit artikel zo uitgelegd dat zij een verdragsluitende staat de verplichting opleggen:
- bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving en bestuurlijke praktijk van die of van de andere verdragsluitende staat;
 - maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde (*ordre public*);
 - bijstand te verlenen indien de andere verdragsluitende staat niet alle redelijke invorderings- of conservatoire maatregelen heeft aangewend die hem naargelang van het geval uit hoofde van zijn wetgeving of bestuurlijke praktijk, ter beschikking staan;
 - bijstand te verlenen in gevallen waarin de administratieve last voor die staat duidelijk onevenredig is ten opzichte van het voordeel te behalen door de andere verdragsluitende staat.

Artikel 26

Leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten

Niets in dit Verdrag tast de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen of consulaire posten ontnemen aan de algemene regels van het internationaal recht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 27

Recht op voordelen

- Niettegenstaande de overige bepalingen van dit Verdrag, wordt een voordeel uit hoofde van dit Verdrag niet toegekend met betrekking tot een inkomensbestanddeel indien, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, redelijkerwijs kan worden geconcludeerd dat het verkrijgen van dat voordeel een van de voornaamste doelen was van een constructie of transactie die direct of indirect tot dat voordeel heeft geleid, tenzij wordt vastgesteld dat het toekennen van dat voordeel in die omstandigheden in overeenstemming zou zijn met het voorwerp en doel van de relevante bepalingen van dit Verdrag. De bevoegde autoriteit van een verdragsluitende staat kan de bevoegde autoriteit van de andere verdragsluitende staat raadplegen alvorens een voordeel uit hoofde van dit lid te weigeren.
- Indien een persoon een voordeel uit hoofde van dit Verdrag wordt geweigerd ingevolge het eerste lid, dient de bevoegde autoriteit van de verdragsluitende staat die het voordeel anderszins zou hebben toegekend deze persoon desalniettemin te behandelen alsof deze recht heeft op dit voordeel of op andere voordelen ter zake van een specifiek inkomensbestanddeel, indien deze bevoegde autoriteit, op verzoek van deze persoon en na bestudering van de relevante feiten en omstandigheden, vaststelt dat deze voordelen zouden zijn verleend bij het ontbreken van de transactie of constructie bedoeld in het eerste lid. De bevoegde autoriteit van de verdragsluitende staat bij wie het verzoek is ingediend, raadpleegt de bevoegde autoriteit van de andere staat alvorens een verzoek dat door een inwoner van die andere staat overeenkomstig dit lid is ingediend af te wijzen.
- Wanneer
 - een onderneming van een verdragsluitende staat een inkomensbestanddeel verkrijgt uit de andere verdragsluitende staat en de eerstgenoemde verdragsluitende staat dat inkomensbestanddeel behandelt als een inkomensbestanddeel dat kan worden toegerekend aan een in een derde rechtsgebied gelegen vaste inrichting van die onderneming; en
 - de winst die aan die vaste inrichting kan worden toegerekend vrijgesteld is van belasting in het eerstgenoemde verdragsluitende rechtsgebied;zijn de voordelen van dit Verdrag niet van toepassing op enig inkomensbestanddeel waarvoor de belasting in het derde rechtsgebied minder bedraagt dan 60 percent van de belasting die in de eerstgenoemde staat over dat inkomensbestanddeel geheven zou worden, indien die vaste inrichting in de eerstgenoemde staat gelegen zou zijn. In dat geval blijft elk inkomensbestanddeel waarop de bepalingen van dit lid van toepassing zijn, belastbaar overeenkomstig de nationale wetgeving van de andere staat, niettegenstaande de overige bepalingen van het Verdrag.
- De bepalingen van het derde lid zijn niet van toepassing indien het uit de andere staat verkregen inkomensbestanddeel voortkomt uit of bijkomstig is aan de actieve uitoefening van een bedrijf met behulp van de vaste inrichting (niet zijnde het verrichten, beheren of gewoon in bezit houden van beleggingen voor eigen

rekening van de onderneming, tenzij deze activiteiten bestaan uit bank- of verzekeringsactiviteiten of effectenhandel die respectievelijk uitgeoefend worden door een bank, een verzekeringsmaatschappij of een geregistreerd effectenbedrijf).

5. Indien een voordeel waarin dit Verdrag voorziet op grond van de bepalingen van het derde lid geweigerd wordt ter zake van een inkomensbestanddeel dat werd verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat, mag de bevoegde autoriteit van de andere verdragsluitende staat niettemin dit voordeel toekennen ter zake van dat inkomensbestanddeel indien die bevoegde autoriteit naar aanleiding van een door die inwoner ingediend verzoek oordeelt dat het toekennen van dit voordeel gerechtvaardigd is, gelet op de redenen waarom die inwoner niet aan de vereisten van dit lid voldeed (zoals het bestaan van verliezen). De bevoegde autoriteit van een verdragsluitende staat raadpleegt de bevoegde autoriteit van de andere verdragsluitende staat alvorens een voordeel uit hoofde van het derde lid af te wijzen of een verzoek uit hoofde van dit lid in te willigen of af te wijzen.

Artikel 28

Uitbreiding tot andere gebieden

1. Dit Verdrag is van toepassing op Nederland zoals omschreven in artikel 3, eerste lid, onderdeel b, van dit Verdrag. Dit Verdrag kan echter, hetzij in zijn geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot Aruba, Curaçao of Sint Maarten, indien het betrokken deel van het Koninkrijk der Nederlanden belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Een dergelijke uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Benin nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling of op andere wijze in overeenstemming met hun grondwettelijke procedures.

2. Tenzij anders is overeengekomen, brengt de beëindiging van dit Verdrag niet met zich dat tevens het Verdrag voor het deel of de delen van het Koninkrijk der Nederlanden waartoe het ingevolge dit artikel is uitgebreid, eindigt.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 29

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag treedt in werking op de laatste dag van de maand die volgt op de maand waarin de laatste van de kennisgevingen is ontvangen waarin de onderscheiden verdragsluitende staten elkaar schriftelijk hebben medegedeeld dat hun grondwettelijk vereiste formaliteiten zijn vervuld.

2. De bepalingen zijn van toepassing voor belastingjaren en -tijdvakken beginnend en belastbare gebeurtenissen die zich voordoen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op dat waarin het Verdrag in werking is getreden.

Artikel 30

Beëindiging

1. Dit Verdrag blijft van kracht totdat het door een van de verdragsluitende staten wordt beëindigd. Een verdragsluitende staat kan het Verdrag langs diplomatieke weg beëindigen door middel van een kennisgeving van beëindiging.

2. In dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn voor belastingjaren en -tijdvakken beginnend en belastbare gebeurtenissen die zich voordoen na het einde van het kalenderjaar waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan, indien de kennisgeving is gedaan in de eerste zes maanden van een kalenderjaar. Indien kennisgeving van beëindiging is gedaan in de laatste zes maanden van een kalenderjaar, houdt het Verdrag op van toepassing te zijn voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen en belastbare gebeurtenissen die zich voordoen na het einde van het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan.

3. Kennisgeving van beëindiging wordt geacht door een verdragsluitende staat te zijn gedaan op de datum van ontvangst van een dergelijke kennisgeving door de andere verdragsluitende staat.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Cotonou op 21 mei 2026, in de Engelse, de Nederlandse en de Franse taal, waarbij alle teksten gelijkelijk authentiek zijn. In geval van verschil in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden,

JORIS W.P. JURRIENS
Ambassadeur van het Koninkrijk der Nederlanden in Benin

Voor de Republiek Benin,

ROMUALD WADAGNI
Minister van Staat, Minister van Economie en Financiën

Protocol bij het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Benin tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en het voorkomen van het ontduiken en ontwijken van belasting

Ter zake van het Verdrag gesloten tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Benin tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en het voorkomen van het ontduiken en ontwijken van belasting, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.

I. ALGEMEEN

1. Het is wel te verstaan dat alle bepalingen van dit Verdrag die gelijk of in wezen gelijksoortig zijn aan de bepalingen van het OESO- en VN-modelverdrag met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, worden geïnterpreteerd overeenkomstig het OESO-en VN-commentaar daarop op het moment van de toepassing van dit Verdrag.
2. Erkend wordt dat het Verdrag geen beletsel vormt voor de toepassing van nationale wetgeving ter implementatie van de GloBE-modelvoorschriften (GloBE Model Rules) en de bijbehorende toelichting of administratieve richtsnoeren in een van de verdragsluitende staten.

II. AD ARTIKEL 1

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 1 en 22, zijn de voordelen van de artikelen 10, 11, 12, 13, 20 en 21 en de artikelen van dit Protocol die daarnaar verwijzen niet van toepassing op:
 - a. een persoon die een vrijgestelde beleggingsinstelling is voor de toepassing van de vennootschapsbelasting van Nederland;
 - b. een persoon die een vrijgestelde beleggingsinstelling (CNSS of CDCB) is voor de toepassing van de vennootschapsbelasting van Benin;
2. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten beslissen in onderlinge overeenstemming in hoeverre een inwoner van een verdragsluitende staat die onder een ander bijzonder regime valt geen aanspraak kan maken op de voordelen van dit Verdrag.

III. AD ARTIKEL 5

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 7, indien in een verdragsluitende staat een vaste inrichting wordt geacht te bestaan krachtens artikel 5, negende lid, en de in dat lid genoemde werkzaamheden relevant zijn voor twee belastingplichtigen in die verdragsluitende staat, zijnde:

- a. de in dat lid genoemde persoon die een inwoner is van die verdragsluitende staat; en
- b. de onderneming van de andere verdragsluitende staat die geacht wordt een vaste inrichting te hebben; onthoudt de eerstgenoemde verdragsluitende staat zich van aanpassingen van het bedrag van de belasting op de winst uit die werkzaamheden indien de totale passende zakelijke (arm's length) winst uit die werkzaamheden is opgenomen in een in die staat ingediende belastingaangifte.

IV. AD ARTIKEL 5, 6, 7 EN 13

Het is wel te verstaan dat rechten tot de exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen worden beschouwd als onroerende zaken die zijn gelegen in de verdragsluitende staat op wiens territoriale zee, en elk gebied buiten en grenzend aan zijn territoriale zee waarin deze staat, in overeenstemming met internationaal recht, rechtsmacht of soevereine rechten uitoefent, met inbegrip van de zeebodem en ondergrond daarvan,

deze rechten van toepassing zijn en dat deze rechten geacht worden te behoren tot de activa van een vaste inrichting in die staat. Voorts is het wel te verstaan dat de hiervoor genoemde rechten ook omvatten rechten op belangen bij of voordelen uit vermogensbestanddelen die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

V. AD ARTIKEL 7

Met betrekking tot artikel 7, eerste en tweede lid, geldt dat, indien een onderneming van een verdragsluitende staat in de andere verdragsluitende staat goederen of koopwaar verkoopt of een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting, de winst van die vaste inrichting niet wordt bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch slechts op basis van dat deel van het inkomen van de onderneming dat aan de feitelijke werkzaamheden van de vaste inrichting voor die verkopen of die bedrijfsuitoefening is toe te rekenen.

VI. AD ARTIKEL 10

1. De bepalingen van artikel 10, tweede en derde lid, laten onverlet het recht van Nederland in overeenstemming met zijn wetgeving opbrengstbelasting te heffen.
2. De bepalingen van artikel 10, derde lid, zijn, respectievelijk, niet van toepassing op dividenden betaald door of aan een persoon die voor de toepassing van de Nederlandse vennootschapsbelasting een fiscale beleggingsinstelling of vrijgestelde beleggingsinstelling is of door of aan een persoon die een collectieve beleggingsinstelling is (CNSS of CDCB) ten behoeve van de vennootschapsbelasting in Benin.

VII. AD ARTIKELEN 10 EN 13

Het is wel te verstaan dat inkomen ontvangen in verband met de (gedeeltelijke) liquidatie van een lichaam of de inkoop van eigen aandelen door een lichaam wordt behandeld als inkomen uit aandelen.

VIII. AD ARTIKEL 23

De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten kunnen, zo nodig in strijd met hun respectieve nationale wetgeving, ter zake van een overeengekomen regeling in het kader van een procedure voor onderling overleg als bedoeld in artikel 23, tevens overeenkomen dat de staat, waar ingevolge de eerdergenoemde regeling sprake is van een additionele belastingheffing, met betrekking tot deze additionele belastingheffing geen belastingverhogingen, toeslagen, interest en kosten zal opleggen, indien de andere staat, waarin ingevolge de regeling sprake is van een overeenkomstige vermindering van belasting, afziet van de betaling van interest verschuldigd met betrekking tot een dergelijke vermindering van belasting.

IX. AD ARTIKELEN 24 EN 25

De bepalingen van de artikelen 24 en 25 zijn van dienovereenkomstige toepassing op de inkomensgerelateerde regelingen van de verdragsluitende staten.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Cotonou op 21 mei 2026, in de Engelse, de Nederlandse en de Franse taal, waarbij alle teksten gelijkelijk authentiek zijn. In geval van verschil in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden,

JORIS W.P. JURRIENS
Ambassadeur van het Koninkrijk der Nederlanden in Benin

Voor de Republiek Benin,

ROMUALD WADAGNI
Minister van Staat, Minister van Economie en Financiën

Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République du Bénin pour l'élimination de la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et pour la prévention de l'évasion et de la fraude fiscales

Le Royaume des Pays-Bas

et

la République du Bénin,

Désireux de développer davantage leurs relations économiques et de renforcer leur coopération en matière fiscale,

Entendant conclure une Convention en vue d'éliminer la double imposition en matière d'impôts sur le revenu, sans créer de possibilités de non-imposition ou d'imposition réduite par l'évasion ou la fraude fiscale (y compris par des mécanismes de chalandage fiscal destinés à obtenir les allègements prévus dans la présente Convention au bénéfice indirect de résidents de juridictions tierces),

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE I

CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article 1

Personnes visées

1. La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. Aux fins de la présente Convention, le revenu perçu par ou via une entité ou un dispositif considéré comme totalement ou partiellement transparent sur le plan fiscal selon la législation fiscale de l'un des États contractants est considéré comme étant le revenu d'un résident d'un État contractant, mais uniquement dans la mesure où ce revenu est traité, aux fins de l'imposition par cet État, comme le revenu d'un résident de cet État.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne sauraient en aucun cas être interprétées comme affectant le droit d'un État contractant d'imposer les résidents de cet État.

Article 2

Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un État contractant ou de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu tous les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant total des salaires versés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la présente Convention sont notamment :

a) dans la partie européenne des Pays-Bas :

- i) l'impôt sur le revenu (inkomstenbelasting);
- ii) l'impôt sur les salaires (loonbelasting);
- iii) l'impôt sur les sociétés (vennootschapsbelasting), y compris la part de l'État dans les bénéfices nets provenant de l'exploitation des ressources naturelles conformément à la loi minière (Mijnbouwwet);
- iv) l'impôt sur les dividendes (dividendbelasting);
- v) la retenue à la source (bronbelasting);
- vi) l'impôt minimum (minimumbelasting); et

b) dans la partie caribéenne des Pays-Bas :

- i) l'impôt sur le revenu (inkomstenbelasting);
- ii) l'impôt sur les salaires (loonbelasting);
- iii) l'impôt sur les revenus immobiliers (vastgoedbelasting);
- iv) l'impôt sur les recettes (opbrengstbelasting);
- v) la part de l'État dans les bénéfices nets provenant de l'exploitation des ressources naturelles conformément à la législation minière applicable (Mijnwet BES, Mijnbesluit BES, Petroleumwet Saba Bank BES);

(ci-après dénommés « impôts néerlandais »);

- c) au Bénin :
 - i) l'impôt sur les sociétés;
 - ii) l'impôt sur les bénéfices d'affaires;
 - iii) l'impôt sur le revenu des capitaux mobiliers;
 - iv) l'impôt sur les revenus fonciers;
 - v) l'impôt sur les revenus salariaux;
 - vi) la taxe sur la plus-value immobilière;
 - vii) la retenue sur les rémunérations dues aux prestataires non-résidents;
 (ci-après dénommés « impôts béninois »).

4. La présente Convention s'applique également aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent toute modification importante apportée à leurs législations fiscales.

CHAPITRE II

DÉFINITIONS

Article 3

Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :
 - a) les expressions « État contractant » et « autre État contractant » désignent, selon le contexte, le Royaume des Pays-Bas, relativement aux Pays-Bas, ou le Bénin ;
 - b) le terme « Pays-Bas » désigne :
 - (i) la partie européenne du Royaume des Pays-Bas, y compris sa mer territoriale ainsi que toute zone située au-delà et adjacente à celle-ci sur laquelle le Royaume des Pays-Bas exerce, conformément au droit international, des droits souverains ou sa juridiction; et
 - (ii) la partie caribéenne du Royaume des Pays-Bas, située dans la mer des Caraïbes et comprenant les territoires insulaires de Bonaire, Saint-Eustache et Saba, y compris leur mer territoriale ainsi que toute zone située au-delà et adjacente à celle-ci sur laquelle le Royaume des Pays-Bas exerce, conformément au droit international, des droits souverains ou sa juridiction, à l'exclusion des parties relatives à Aruba, Curaçao et Saint-Martin ;
 - c) le terme « Bénin » désigne la République du Bénin et, lorsqu'il est utilisé dans un sens géographique, comprend :
 - (i) le territoire de la République du Bénin, y compris sa mer territoriale; et
 - (ii) la zone maritime située au-delà de la mer territoriale, y compris les fonds marins et leur sous-sol (plateau continental), ainsi que la zone économique exclusive sur lesquels le Bénin exerce ses droits souverains, conformément au droit international, aux fins de l'exploration et de l'exploitation des ressources naturelles ;
 - d) le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes ;
 - e) le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition ;
 - f) le terme « entreprise » s'applique à l'exercice de toute activité ou affaire ;
 - g) les expressions « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant ;
 - h) l'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef, sauf lorsque ce navire ou cet aéronef est exploité exclusivement entre des points situés dans un État contractant et que l'entreprise qui l'exploite n'est pas une entreprise de cet État ;
 - i) l'expression « autorité compétente » désigne :
 - i) aux Pays-Bas : le Ministre des Finances ou son représentant autorisé ;
 - ii) au Bénin : le Ministre chargé de l'Économie et des Finances ou son représentant autorisé ;
 - j) le terme « national », en ce qui concerne un État contractant, désigne :
 - i) dans le cas des Pays-Bas : toute personne physique possédant la nationalité du Royaume des Pays-Bas ainsi que toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur aux Pays-Bas ;
 - ii) dans le cas du Bénin :
 - a) toute personne physique possédant la nationalité béninoise ;
 - b) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur au Bénin;
 - k) le terme « activité » comprend l'exercice de professions libérales ainsi que toute autre activité de caractère indépendant ;

- l) l'expression « fonds de pension reconnu » d'un État contractant désigne une entité ou un dispositif établi dans cet État qui est considéré comme une personne distincte au regard de la législation fiscale de cet État et :
- i) qui est établi et géré exclusivement ou presque exclusivement dans le but d'administrer ou de verser des prestations de retraite ainsi que des prestations accessoires ou connexes à des personnes physiques et qui est réglementé en tant que tel par cet État ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ; ou
 - ii) qui est établi et géré exclusivement ou presque exclusivement dans le but de placer des fonds pour le compte d'entités ou de dispositifs visés au point (i).
2. Pour l'application de la convention à un moment donné par un État contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet État prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet État.

Article 4

Résident

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « résident d'un État contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son lieu de constitution, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet État ainsi qu'à toute subdivision politique ou collectivité locale.
2. Une personne autre qu'une personne physique est considérée comme assujettie à l'impôt :
- a) aux Pays-Bas, si elle est résidente des Pays-Bas au regard de l'impôt sur les sociétés ou de l'impôt sur les recettes;
 - b) au Bénin, si elle est résidente du Bénin au regard de l'impôt sur les sociétés ou de l'impôt sur les bénéfices d'affaires;
- à condition que les revenus perçus par cette personne soient, en vertu de la législation fiscale de cet État, considérés comme ses propres revenus et non comme ceux de ses bénéficiaires, membres ou participants.
3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, l'expression « résident d'un État contractant » ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour les revenus de sources situées dans cet État.
4. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :
- a) cette personne est réputée être résident uniquement de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent ; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est réputée être résident uniquement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
 - b) si l'État où se trouve le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est réputée être résident uniquement de l'État où elle séjourne de façon habituelle;
 - c) si elle séjourne de façon habituelle dans les deux États ou dans aucun d'eux, elle est réputée être résident uniquement de l'État dont elle possède la nationalité;
 - d) si elle possède la nationalité des deux États ou d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.
5. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de déterminer d'un commun accord l'État contractant dont cette personne est réputée être un résident aux fins de la présente Convention, en tenant compte notamment de son siège de direction effective, du lieu où elle est constituée ou autrement organisée ainsi que de tout autre facteur pertinent. À défaut d'un tel accord, cette personne ne peut bénéficier des allègements ou exonérations prévus par la présente Convention que dans la mesure et selon les modalités arrêtées par les autorités compétentes des États contractants.

Article 5

Établissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.
2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

- a) un siège de direction ;
- b) une succursale ;
- c) un bureau ;
- d) une usine ;
- e) un atelier et
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression « établissement stable » comprend également :

- a) un chantier de construction ou de montage ou d'installation ou des activités de surveillance s'y rattachant, mais seulement si ce chantier de construction, ce projet ou ces activités ont une durée supérieure à six mois ;
- b) la fourniture de services, y compris de services de conseil, par une entreprise par l'intermédiaire d'employés ou autre personnel engagé par elle à cette fin, mais uniquement lorsque des activités de cette nature se poursuivent dans un État contractant pendant une période ou des périodes excédant au total trois mois au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant durant l'année fiscale considérée.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3, une entreprise d'un État contractant qui exerce des activités dans la mer territoriale de l'autre État contractant ou dans toute zone située au-delà et adjacente à celle-ci sur laquelle cet autre État contractant exerce, conformément au droit international, des droits souverains ou sa juridiction (activités offshore), est réputée exercer, au titre de ces activités, une activité dans cet autre État par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, sauf si ces activités sont exercées dans cet autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 30 jours au cours de toute période de douze mois.

5. Aux fins du paragraphe 4, l'expression « activités offshore » ne comprend pas:

- a) une ou plusieurs des activités mentionnées au paragraphe 7 ;
- b) les opérations de remorquage ou de manutention d'ancrage effectuées par des navires spécialement conçus à cet effet, ainsi que toute autre activité exercée par ces navires ;
- c) le transport de fournitures ou de personnel par des navires ou aéronefs en trafic international.

6. Aux seules fins de la détermination de la durée :

- a) d'un chantier de construction ou d'un projet de montage ou d'installation visé au paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce des activités dans l'autre État contractant sur un site constituant un chantier de construction ou d'un projet de montage ou d'installation et que ces activités sont exercées pendant une ou plusieurs périodes totalisant plus de 30 jours sans excéder douze mois, et que des activités connexes sont exercées sur ce même site pendant différentes périodes, chacune excédant 30 jours, par une ou plusieurs entreprises étroitement liées à la première entreprise, ces différentes périodes sont additionnées à la période pendant laquelle la première entreprise exerce ses activités ; et
- b) des activités offshore visées au paragraphe 4, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce des activités offshore dans l'autre État contractant et que des activités connexes sont exercées dans cet État par une ou plusieurs entreprises étroitement liées à la première entreprise, les périodes correspondantes sont ajoutées à la période pendant laquelle la première entreprise exerce ses activités offshore dans cet autre État.

7. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, l'expression « établissement stable » est réputée ne pas comprendre :

- a) l'usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise ;
- b) l'entreposage de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison ;
- c) l'entreposage de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de transformation par une autre entreprise ;
- d) l'usage d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise ;
- e) l'usage d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'exercer toute autre activité pour l'entreprise ;
- f) l'usage d'une installation fixe d'affaires aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e) ;

à condition que cette activité ou, dans le cas de l'alinéa f), l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires, présente un caractère préparatoire ou auxiliaire.

8. Les dispositions du paragraphe 7 ne s'appliquent pas à une installation fixe d'affaires utilisée ou maintenue par une entreprise si cette même entreprise ou une entreprise étroitement liée exerce des activités dans la même installation ou dans une autre installation située dans le même État contractant et :

- a) que cette installation ou cette autre installation constitue un établissement stable pour l'entreprise ou l'entreprise étroitement liée en vertu du présent article ; ou

b) que l'activité globale résultant de la combinaison des activités exercées par les deux entreprises dans la même installation, ou par la même entreprise ou des entreprises étroitement liées dans les deux installations, n'a pas un caractère préparatoire ou auxiliaire ;
à condition que les activités exercées par les deux entreprises dans la même installation, ou par la même entreprise ou des entreprises étroitement liées dans les deux installations, constituent des fonctions complémentaires faisant partie d'une opération commerciale cohérente.

9. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 mais sous réserve des dispositions du paragraphe 11, lorsqu'une personne agit dans un État contractant pour le compte d'une entreprise, cette entreprise est réputée y disposer d'un établissement stable pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise si cette personne conclut habituellement des contrats ou joue habituellement le rôle principal conduisant à la conclusion de contrats qui sont systématiquement conclus sans modification substantielle par l'entreprise, et que ces contrats sont

- i) au nom de l'entreprise, ou
 - ii) pour le transfert de propriété ou la concession du droit d'utiliser des biens appartenant à cette entreprise ou que l'entreprise a le droit d'utiliser, ou
 - iii) pour la prestation de services par cette entreprise,
- à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles mentionnées au paragraphe 7 qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires (autre qu'une installation fixe d'affaires à laquelle le paragraphe 8 s'appliquerait), ne feraient pas de cette installation fixe d'affaires un établissement stable au sens des dispositions de ce paragraphe.

10. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article mais sous réserve des dispositions du paragraphe 11, une entreprise d'assurance d'un État contractant, à l'exception des opérations de réassurance, est réputée disposer d'un établissement stable dans l'autre État contractant si elle perçoit des primes sur le territoire de cet autre État ou y assure des risques par l'intermédiaire d'une personne.

11. Les dispositions des paragraphes 9 et 10 ne s'appliquent pas lorsqu'une personne agissant dans un État contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre État contractant exerce dans le premier État une activité d'entreprise comme agent indépendant et agit pour l'entreprise dans le cadre ordinaire de cette activité. Toutefois, lorsqu'une personne agit exclusivement ou presque exclusivement pour le compte d'une ou de plusieurs entreprises auxquelles elle est étroitement liée, elle n'est pas considérée comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe en ce qui concerne chacune de ces entreprises.

12. Le fait qu'une société résidente d'un État contractant contrôle ou soit contrôlée par une société résidente de l'autre État contractant, ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire d'un établissement stable ou autrement), ne suffit pas en lui-même à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

13. Aux fins du présent article, une personne ou une entreprise est étroitement liée à une entreprise si, compte tenu de l'ensemble des faits et circonstances pertinents, l'une exerce un contrôle sur l'autre ou si toutes deux sont sous le contrôle des mêmes personnes ou entreprises. Dans tous les cas, une personne ou une entreprise sera considérée comme étroitement liée à une entreprise si l'une détient directement ou indirectement plus de 50 % de des droits ou participations effectifs dans l'autre (ou, dans le cas d'une société, plus de 50 % du total des droits de vote et de la valeur des actions de la société ou des droits ou participations effectifs dans les capitaux propres de la société), ou si une autre personne ou entreprise détient directement ou indirectement plus de 50 % des droits ou participations effectifs (ou, dans le cas d'une société, plus de 50 % du total des droits de vote et de la valeur des actions de la société ou des droits ou participations effectifs dans les capitaux propres de la société) dans la personne et l'entreprise ou dans les deux entreprises.

CHAPITRE III

IMPOSITION DES REVENUS

Article 6

Revenus de biens immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. Elle comprend en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé relatives à la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de la exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles ; les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.

Article 7

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité de cette manière, ses bénéfices sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables :

- a) à cet établissement stable ;
- b) aux ventes, dans cet autre État, de biens ou marchandises de même nature ou de nature analogue à ceux vendus par l'intermédiaire de cet établissement stable ; ou
- c) aux autres activités exercées dans cet autre État de même nature ou de nature analogue à celles exercées par l'intermédiaire de cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est attribué, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour la détermination des bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses engagées aux fins des activités de cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux ainsi engagés, que ces dépenses aient été exposées dans l'État où est situé l'établissement stable ou ailleurs. Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (autrement qu'au titre du remboursement de frais réels) par l'établissement stable au siège de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux, sous forme de redevances, d'honoraires ou d'autres paiements analogues en contrepartie de l'usage de brevets ou d'autres droits, ou à titre de commissions pour des services particuliers rendus ou pour des activités de direction, ou encore, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, à titre d'intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable. De même, il n'est pas tenu compte, pour la détermination des bénéfices d'un établissement stable, des sommes facturées (autrement qu'au titre du remboursement de frais réels) par cet établissement stable au siège de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux, sous forme de redevances, d'honoraires ou d'autres paiements analogues en contrepartie de l'usage de brevets ou d'autres droits, ou à titre de commissions pour des services particuliers rendus ou pour des activités de direction, ou encore, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, à titre d'intérêts sur des sommes prêtées au siège de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux.

4. Dans la mesure où il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses différentes parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition habituelle ; la méthode de répartition adoptée doit toutefois être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à attribuer à l'établissement stable sont déterminés selon la même méthode chaque année, sauf s'il existe des motifs valables et suffisants d'en décider autrement.

6. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par celles du présent article.

Article 8

Transport maritime et aérien international

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9

Entreprises associées

1. Lorsque :

- a) une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que
 - b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,
- et que, dans l'un ou l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financière, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État, et impose en conséquence, des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, cet autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices, s'il estime cet ajustement justifié. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu dûment compte des autres dispositions de la présente Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas lorsqu'une décision judiciaire, administrative ou autre a été établie de manière définitive que, par les actes ayant donné lieu à un ajustement des bénéfices au titre du paragraphe 1, l'une des entreprises concernées est passible d'une pénalité pour fraude, négligence grave ou manquement délibéré.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes peuvent également être imposés dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 5 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 % du capital de la société qui paie les dividendes pendant une période de 365 jours comprenant le jour du paiement des dividendes (pour le calcul de cette période, il n'est pas tenu compte des changements de détention qui résulteraient directement d'une réorganisation d'entreprise telle qu'une fusion ou une scission concernant la société détentrice des actions ou la société qui paie les dividendes) ;
- b) 15 % du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les dividendes visés au paragraphe 1 ne sont imposables que dans l'autre État contractant si le bénéficiaire effectif des dividendes est un fonds de pension reconnu de cet État, généralement exonéré d'impôt sur les sociétés.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent, d'un commun accord, fixer les modalités d'application des paragraphes 2 et 3.

5. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfices sur lesquels les dividendes sont payés.

6. Le terme « dividendes », tel qu'il est utilisé dans le présent article, désigne les revenus provenant d'actions, d'actions ou de droits de jouissance, de parts minières, de parts de fondateur ou d'autres parts bénéficiaires à l'exclusion des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

7. Les dispositions des paragraphes 1, 2, 3 et 9 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, une activité par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.

8. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut imposer les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

9. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1, 2 et 8, les dividendes payés par une société qui, en vertu de la législation d'un État contractant, est un résident de cet État, à une personne physique qui est un résident de l'autre État contractant et qui, lors de la cessation de sa résidence dans le premier État, est imposée sur les plus-values conformément au paragraphe 6 de l'article 13, peuvent également être imposés dans cet État conformément à sa législation, mais uniquement dans la mesure où la créance fiscale relative à ces plus-values demeure en cours.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts peuvent également être imposés dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État ; mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des intérêts. Les autorités compétentes des États contractants peuvent, d'un commun accord, fixer les modalités d'application de cette limitation.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant d'un État contractant sont exonérés d'impôt dans cet État si le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant et que :

- a) ces intérêts sont payés à cet autre État, à sa banque centrale, ou à l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ;
- b) ces intérêts sont payés par l'État d'où ils proviennent, par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou par l'un de ses organismes de droit public ;
- c) ces intérêts sont payés à une banque de développement (dans le cas des Pays-Bas : la société néerlandaise de financement du développement – Nederlandse Financierings Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.) ;
- d) ces intérêts sont versés au titre d'un prêt, d'une créance ou d'un crédit accordé, garanti ou assuré par cet État, une subdivision politique, une collectivité locale ou un organisme de financement des exportations ;
ou
- e) ces intérêts sont payés à un fonds de pension reconnu.

4. Le terme « intérêts », tel qu'il est utilisé dans le présent article, désigne les revenus de créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires et comportant ou non une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus de titres publics ainsi que les revenus d'obligations ou d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres, obligations ou emprunts. Les pénalités pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts une activité par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.

6. Les intérêts sont réputés provenir d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque la personne qui paie les intérêts, qu'elle soit ou non un résident d'un État contractant, dispose dans un État contractant d'un établissement stable auquel se rattache la dette donnant lieu au paiement des intérêts et que ces intérêts sont supportés par cet établissement stable, ceux-ci sont réputés provenir de l'État où est situé cet établissement stable.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance au titre de laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de telles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12

Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.
2. Toutefois, ces redevances peuvent également être imposées dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État ; mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des redevances. Les autorités compétentes des États contractants peuvent, d'un commun accord, fixer les modalités d'application de cette limitation.
3. Le terme « redevances », tel qu'il est utilisé dans le présent article, désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets ou pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances une activité par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.
5. Les redevances sont réputées provenir d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque la personne qui paie les redevances, qu'elle soit ou non un résident d'un État contractant, dispose dans un État contractant d'un établissement stable auquel se rattache l'obligation de payer les redevances et que celles-ci sont supportées par cet établissement stable, ces redevances sont réputées provenir de l'État où est situé cet établissement stable.
6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tiers, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de telles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13

Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.
2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant possède dans l'autre État contractant, y compris les gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre État.
3. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs qu'elle exploite en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet État.
4. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions ou d'autres droits comparables, tels que des droits dans une société de personnes ou une fiducie (ou un trust), sont imposables dans l'autre État contractant si, à un moment quelconque au cours des 365 jours précédant l'aliénation, ces actions ou droits comparables tirent directement ou indirectement plus de 50 % de leur valeur de biens immobiliers situés dans cet autre État contractant.
Toutefois, ces gains ne sont imposables que dans le premier État dans les cas suivants :
 - a) le résident détenait moins de 30 % des actions ou autres droits comparables avant la première aliénation ;
 - b) les actions ou autres droits comparables tirent plus de 50 % de leur valeur de biens immobiliers dans lesquels la société ou les détenteurs de ces droits exercent leur activité ;
 - c) les gains sont réalisés dans le cadre d'une réorganisation d'entreprise, d'une fusion, d'une scission ou d'une opération similaire ;

- d) les actions ou autres droits comparables sont négociés sur un marché boursier reconnu ; ou
- e) le résident est un fonds de pension, à condition que les gains ne proviennent pas de l'exercice d'une activité commerciale, directement ou indirectement, par ce fonds.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

6. Lorsqu'une personne physique a été un résident d'un État contractant et est devenue un résident de l'autre État contractant, les dispositions du paragraphe 5 n'empêchent pas le premier État d'imposer, conformément à sa législation interne, la plus-value afférente aux actions, certificats de participation aux bénéficiers, options d'achat et usufruits sur actions et certificats de participation aux bénéficiers, ainsi qu'aux créances sur une société, lorsque cette plus-value s'est constituée pendant la période de résidence dans le premier État. Dans ce cas, la plus-value imposée dans le premier État n'est pas prise en compte dans la base d'imposition lors de la détermination de la plus-value par l'autre État.

Article 14

Revenus d'emploi

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17 et 18, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

- a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant au cours de l'année fiscale considérée, et
- b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État, et
- c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur possède dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant tire d'un emploi en tant que membre de l'équipage régulier d'un navire ou d'un aéronef, exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international, à l'exclusion des cas où ce navire ou cet aéronef est exploité exclusivement à l'intérieur de l'autre État contractant, ne sont imposables que dans le premier État.

Article 15

Tantièmes

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société qui est un résident de l'autre État contractant peuvent être imposés dans cet autre État.

2. Aux fins des dispositions du paragraphe 1, l'expression « membre du conseil d'administration ou de surveillance » comprend toute personne chargée de la direction générale de la société ainsi que toute personne chargée de la surveillance de celle-ci.

Article 16

Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions de l'article 14, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de radio ou de télévision, ou un musicien, ou en tant que sportif, peuvent être imposés dans cet autre État, sauf lorsque le montant brut de ces revenus tirés par ce résident de ces activités exercées au cours d'une année d'imposition de cet autre État n'excède pas 5 000 euros ou son équivalent en franc CFA (franc de la Communauté financière africaine) au début de cette année d'imposition.

2. Lorsque les revenus provenant d'activités exercées personnellement par un artiste du spectacle ou un sportif en cette qualité sont attribués non pas à cet artiste ou à ce sportif lui-même, mais à une autre per-

sonne, ces revenus peuvent être imposés, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités exercées dans un État contractant par des artistes du spectacle ou des sportifs lorsque la visite dans cet État est entièrement ou principalement financée par des fonds publics de l'un ou des deux États contractants ou de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales. Dans ce cas, ces revenus ne sont imposables que dans l'État contractant dont l'artiste ou le sportif est un résident.

Article 17

Pensions, rentes et prestations de sécurité sociale

1. Les pensions et autres rémunérations similaires, ainsi que les rentes, provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant peuvent être imposées dans le premier État.

2. Les pensions versées et autres paiements effectués en vertu de la législation de sécurité sociale d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant peuvent être imposés dans le premier État.

3. Une pension, une autre rémunération similaire ou une rente est réputée provenir d'un État contractant dans la mesure où les cotisations ou paiements afférents à cette pension, à cette autre rémunération similaire ou à cette rente, ou les droits issus de celle-ci, ont bénéficié d'un allègement fiscal dans cet État.

4. Le terme « rente » désigne une somme déterminée payable périodiquement à échéances fixes pendant la vie ou pendant une période déterminée ou déterminable, en vertu d'une obligation d'effectuer les paiements en contrepartie d'une prestation adéquate et complète en argent ou en valeur appréciable en argent.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent également à un paiement en capital effectué en remplacement d'une pension, d'une autre rémunération similaire ou d'une rente.

Article 18

Fonctions publiques

1. Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires payés par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet État, à cette subdivision ou à cette collectivité ne sont imposables que dans cet État.

2. Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet autre État et si la personne physique est un résident de cet État qui :

- i) possède la nationalité de cet État; ou
- ii) n'est pas devenue un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

3. a) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres rémunérations similaires payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État, à cette subdivision ou à cette collectivité ne sont imposables que dans cet État ;

b) Toutefois, ces pensions et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet autre État et en possède la nationalité.

4. Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux salaires, traitements, pensions et autres rémunérations similaires au titre de services rendus dans le cadre d'une activité exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 19

Étudiants

Les sommes qu'un étudiant, un stagiaire en entreprise ou un apprenti qui est ou était, immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant, et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition que ces sommes proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 20

Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.
2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus, autres que les revenus de biens immobiliers tels que définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de ces revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant une activité par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 s'appliquent.

CHAPITRE IV

MÉTHODES POUR ÉLIMINER LA DOUBLE IMPOSITION

Article 21

Méthodes pour éliminer la double imposition

1. Aux Pays-Bas, la double imposition est éliminée de la manière suivante :
 - a) Les Pays-Bas peuvent inclure dans la base d'imposition de leurs résidents les éléments de revenu qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, peuvent être imposés ou ne sont imposables qu'au Bénin. Dans ce cas, toutefois, les Pays-Bas accordent une réduction ou une déduction de l'impôt néerlandais conformément aux dispositions du paragraphe 1, alinéas b), c), d), e) et f).
 - b) Lorsqu'un résident des Pays-Bas perçoit des éléments de revenu qui, conformément aux paragraphes 1, 3 et 4 de l'article 6, au paragraphe 1 de l'article 7, au paragraphe 7 de l'article 10, au paragraphe 5 de l'article 11, au paragraphe 4 de l'article 12, aux paragraphes 1 et 2 de l'article 13, au paragraphe 1 de l'article 14, aux paragraphes 1 et 2 de l'article 17, au paragraphe 1 et à l'alinéa a) du paragraphe 3 de l'article 18 et au paragraphe 2 de l'article 20 de la présente Convention, peuvent être imposés ou ne sont imposables qu'au Bénin, et sont inclus dans la base visée à l'alinéa a), les Pays-Bas exemptent ces éléments de revenu en accordant une réduction de leur impôt. Cette réduction est calculée conformément aux dispositions de la législation néerlandaise relative à l'élimination de la double imposition. À cette fin, lesdits éléments de revenu sont réputés faire partie des revenus exonérés de l'impôt néerlandais en vertu de ces dispositions.
 - c) Les dispositions de l'alinéa b) ne s'appliquent pas aux éléments de revenu perçus par un résident des Pays-Bas lorsque le Bénin applique les dispositions de la présente Convention pour exonérer ces éléments de revenu de l'impôt ou applique les dispositions du paragraphe 2 de l'article 10, du paragraphe 2 de l'article 11 ou du paragraphe 2 de l'article 12 à ces éléments de revenu. Dans ce cas, les dispositions de l'alinéa d) s'appliquent en conséquence.
 - d) Nonobstant les dispositions de l'alinéa b), les Pays-Bas accordent une déduction de l'impôt néerlandais pour l'impôt payé au Bénin sur les éléments de revenu qui, conformément au paragraphe 1 de l'article 7, au paragraphe 7 de l'article 10, au paragraphe 5 de l'article 11, au paragraphe 4 de l'article 12 et au paragraphe 2 de l'article 20 de la présente Convention, peuvent être imposés au Bénin, dans la mesure où ces éléments de revenu sont inclus dans la base visée à l'alinéa a), dans la mesure où les Pays-Bas, en vertu de leur législation relative à l'élimination de la double imposition, accordent une réduction de l'impôt néerlandais pour l'impôt prélevé dans un autre État sur ces éléments de revenu. Pour le calcul de cette réduction, les dispositions de l'alinéa e) s'appliquent en conséquence.
 - e) Lorsqu'un résident des Pays-Bas perçoit des éléments de revenu qui, conformément aux paragraphes 2 et 9 de l'article 10, au paragraphe 2 de l'article 11, au paragraphe 2 de l'article 12, au paragraphe 4 de l'article 13, au paragraphe 1 de l'article 15, aux paragraphes 1 et 2 de l'article 16 et au paragraphe 5 de l'article 17 de la présente Convention, peuvent être imposés au Bénin, les Pays-Bas accordent une déduction de leur impôt dans la mesure où ces éléments sont inclus dans la base visée à l'alinéa a). Le montant de cette déduction est égal à l'impôt payé au Bénin sur ces éléments de revenu, sans toutefois excéder, si la législation néerlandaise relative à l'élimination de la double imposition le prévoit, le montant de la déduction qui serait accordé si les éléments de revenu ainsi inclus constituaient les seuls revenus pour lesquels les Pays-Bas accordent une réduction conformément à cette législation.
 - f) Les dispositions de l'alinéa e) ne limitent pas les allègements actuellement ou ultérieurement accordés par la législation néerlandaise relative à l'élimination de la double imposition, mais uniquement en ce qui concerne le calcul du montant de la réduction de l'impôt néerlandais au regard de l'agrégation des revenus provenant de plusieurs juridictions et du report aux années suivantes de l'impôt payé au Bénin sur lesdits éléments de revenu.
2. Au Bénin, la double imposition est éliminée de la manière suivante :
 - a) Lorsqu'un résident du Bénin perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention (sauf dans la mesure où ces dispositions permettent l'imposition par les Pays-Bas unique-

ment parce que ces revenus sont également des revenus perçus par un résident des Pays-Bas), peuvent être imposés aux Pays-Bas, le Bénin exonère ces revenus de l'impôt, sous réserve des dispositions des alinéas b et c).

- b) Lorsqu'un résident du Bénin perçoit des éléments de revenu qui, conformément aux dispositions des articles 10, 11 et 12, peuvent être imposés aux Pays-Bas, le Bénin accorde une déduction de l'impôt dû sur le revenu de ce résident d'un montant égal à l'impôt payé aux Pays-Bas. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, correspondant à ces éléments de revenu pouvant être imposés aux Pays-Bas.
- c) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, des revenus perçus par un résident du Bénin sont exonérés d'impôt au Bénin, celui-ci peut néanmoins, pour le calcul du montant de l'impôt sur le reste des revenus de ce résident, tenir compte des revenus exonérés.
- d) Les dispositions de l'alinéa a) ne s'appliquent pas aux revenus perçus par un résident du Bénin lorsque les Pays-Bas appliquent les dispositions de la présente Convention pour exonérer ces revenus de l'impôt ou appliquent les dispositions du paragraphe 2 de l'article 10, de l'article 11 ou de l'article 12 à ces revenus ; dans ce cas, lorsque les Pays-Bas n'exonèrent pas les revenus, le Bénin accorde la déduction prévue à l'alinéa b).

CHAPITRE V

DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 22

Non-Discrimination

1. Les nationaux d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ni à aucune obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou peuvent être soumis les nationaux de cet autre État se trouvant dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique également, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un État contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre État contractant à aucune imposition ni à aucune obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou peuvent être soumis les nationaux de l'État concerné se trouvant dans la même situation, notamment au regard de la résidence.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant possède dans l'autre État contractant ne peut être établie dans cet autre État de manière moins favorable que celle appliquée aux entreprises de cet autre État exerçant les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt qu'il accorde à ses propres résidents en raison de leur situation personnelle ou de leurs charges de famille.

4. Sauf lorsque les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 s'appliquent, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État.

5. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est, en totalité ou en partie, détenu ou contrôlé, directement ou indirectement, par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant ne sont soumises, dans le premier État, à aucune imposition ni à aucune obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou peuvent être soumises d'autres entreprises similaires du premier État.

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 23

Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'un ou l'autre État contractant. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification de la mesure entraînant une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. Tout accord conclu est appliqué nonobstant les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de résoudre, par voie d'accord amiable, les difficultés ou les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent également se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles, y compris au sein d'une commission mixte composée de ces autorités ou de leurs représentants, en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents. Elles peuvent, par voie de consultations, établir des procédures bilatérales appropriées, ainsi que les conditions, modalités et techniques nécessaires à la mise en œuvre de la procédure amiable prévue au présent article.

5. Lorsque,

- a) conformément au paragraphe 1, une personne a soumis un cas à l'autorité compétente d'un État contractant au motif que les mesures prises par un ou les deux États contractants ont entraîné pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention ; et
- b) les autorités compétentes ne parviennent pas à un accord pour résoudre ce cas conformément au paragraphe 2 dans un délai de deux ans à compter de la date à laquelle toutes les informations nécessaires à l'examen du cas ont été communiquées aux deux autorités compétentes;

toute question non résolue soulevée par ce cas est soumise à arbitrage si la personne en fait la demande par écrit. Toutefois, ces questions ne sont pas soumises à arbitrage si une décision sur ces questions a déjà été rendue par un tribunal judiciaire ou administratif de l'un des États. La décision arbitrale lie les deux États et est appliquée nonobstant les délais prévus par le droit interne de ces États, sauf si les autorités compétentes conviennent d'une solution différente dans un délai de six mois suivant la communication de la décision ou si une personne directement concernée par le cas n'accepte pas l'accord amiable mettant en œuvre la décision arbitrale. Les autorités compétentes des États contractants fixent d'un commun accord les modalités d'application du présent paragraphe.

Article 24

Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales, dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. En particulier, des renseignements sont échangés lorsqu'ils sont utiles à un État contractant pour prévenir l'évasion ou la fraude fiscale. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1 et 2. Les autorités compétentes peuvent, par voie de consultations, établir des méthodes et techniques appropriées concernant les questions au titre desquelles des échanges de renseignements peuvent être effectués.

2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés au paragraphe 1, par les procédures d'exécution ou de poursuite y relatives, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Nonobstant ce qui précède, les renseignements reçus par un État contractant peuvent être utilisés à d'autres fins lorsque ces renseignements peuvent être utilisés à de telles fins en vertu de la législation des deux États et que l'autorité compétente de l'État qui fournit les renseignements autorise cette utilisation.

3. Les États contractants peuvent fournir à un tribunal arbitral constitué en application des dispositions du paragraphe 5 de l'article 23 les renseignements nécessaires à la conduite de la procédure d'arbitrage. Les membres de ce tribunal arbitral sont soumis aux limitations en matière de divulgation prévues au paragraphe 2 du présent article à l'égard de tout renseignement ainsi communiqué.

4. En aucun cas, les dispositions des paragraphes précédents ne peuvent être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;

- b) de fournir des renseignements qui ne peuvent être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre normal de son administration ou de celles de l'autre État contractant ;
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

5. Si des renseignements sont demandés par un État contractant conformément au présent article, l'autre État contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même si cet autre État n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 4, mais en aucun cas ces limitations ne peuvent être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de fournir des renseignements uniquement parce qu'il n'y a pas d'intérêt national à ces renseignements.

6. En aucun cas, les dispositions du paragraphe 4 ne peuvent être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de fournir des renseignements uniquement parce que ces renseignements sont détenus par une banque, une autre institution financière, un mandataire ou une personne agissant en qualité d'agent ou de fiduciaire, ou parce qu'ils se rapportent à des droits de propriété d'une personne.

Article 25

Assistance au recouvrement des impôts

1. Les États contractants se prêtent mutuellement assistance pour le recouvrement des créances fiscales. Cette assistance n'est pas limitée par les articles 1 et 2. Les autorités compétentes des États contractants peuvent, d'un commun accord, fixer les modalités d'application du présent article.

2. Le terme « créance fiscale », tel qu'il est utilisé dans le présent article, désigne un montant dû au titre d'impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales, dans la mesure où l'imposition correspondante n'est pas contraire à la présente Convention ou à tout autre instrument auquel les États contractants sont parties, ainsi que les intérêts, pénalités administratives et frais de recouvrement ou de mesures conservatoires afférents à ce montant.

3. Les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à une créance fiscale faisant l'objet d'un titre exécutoire dans l'État requérant et, sauf accord contraire entre les autorités compétentes, qui n'est pas contestée. Toutefois, lorsque la créance concerne une obligation fiscale d'une personne en tant que non résident de l'État requérant, le présent article ne s'applique, sauf accord contraire entre les autorités compétentes, que lorsque la créance ne peut plus être contestée. La créance fiscale est recouvrée par cet autre État conformément aux dispositions de sa législation applicable en matière de recouvrement de ses propres impôts comme si la créance en question était une créance fiscale de cet autre État.

4. Lorsqu'une créance fiscale d'un État contractant est une créance à l'égard de laquelle cet État peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires en vue d'en assurer le recouvrement, cette créance fiscale est, à la demande de l'autorité compétente de cet État, acceptée aux fins de l'adoption de mesures conservatoires par l'autorité compétente de l'autre État contractant. Cet autre État prend des mesures conservatoires à l'égard de cette créance fiscale conformément aux dispositions de sa législation comme s'il s'agissait d'une créance fiscale de cet autre État, même si, au moment où ces mesures sont appliquées, la créance fiscale n'est pas exécutoire dans le premier État ou est due par une personne qui a le droit d'en empêcher le recouvrement.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 3 et 4, une créance fiscale acceptée par un État contractant aux fins du paragraphe 3 ou 4 n'est pas, dans cet État, soumise aux délais de prescription ni assortie d'aucune priorité applicable aux créances fiscales en vertu de la législation de cet État du fait de sa nature. En outre, sauf accord contraire entre les autorités compétentes, elle ne peut être recouvrée par voie d'emprisonnement pour dettes du débiteur. En outre, une créance fiscale acceptée par un État contractant aux fins du paragraphe 3 ou 4 ne peut se voir appliquer aucune priorité dans cet État en vertu de la législation de l'autre État contractant.

6. Les procédures relatives à l'existence, à la validité ou au montant d'une créance fiscale d'un État contractant ne sont pas portées devant les tribunaux ou les organes administratifs de l'autre État contractant.

7. Lorsqu'à tout moment après qu'une demande a été formulée par un État contractant en vertu du paragraphe 3 ou 4 et avant que l'autre État contractant ait recouvré et transféré la créance fiscale correspondante au premier État, ladite créance cesse d'être :

- a) dans le cas d'une demande fondée sur le paragraphe 3, une créance fiscale de ce premier État exécutoire selon la législation de cet État et due par une personne qui, à ce moment, ne peut en empêcher le recouvrement en vertu de cette législation; ou

b) dans le cas d'une demande fondée sur le paragraphe 4, une créance fiscale de ce premier État à l'égard de laquelle cet État peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires en vue d'en assurer le recouvrement ;
l'autorité compétente de ce premier État en informe sans délai l'autorité compétente de l'autre État et, au choix de cet autre État, le premier État suspend ou retire sa demande.

8. En aucun cas, les dispositions du présent article ne peuvent être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;
- b) de prendre des mesures contraires à l'ordre public ;
- c) de prêter assistance si l'autre État contractant n'a pas épuisé toutes les mesures raisonnables de recouvrement ou de conservation, selon le cas, prévues par sa législation ou sa pratique administrative ;
- d) de prêter assistance dans les cas où la charge administrative pour cet État est manifestement disproportionnée par rapport à l'avantage qui en résulterait pour l'autre État contractant.

Article 26

Membres des missions diplomatiques et des postes consulaires

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

Article 27

Droit aux avantages

1. Nonobstant les autres dispositions de la présente Convention, un avantage au titre d'un élément de revenu s'il est raisonnable de conclure, compte tenu de l'ensemble des faits et circonstances propres à la situation, que l'octroi de cet avantage était l'un des objets principaux d'un montage ou d'une transaction ayant permis, directement ou indirectement, de l'obtenir, à moins qu'il soit établi que l'octroi de cet avantage dans ces circonstances serait conforme à l'objet et au but des dispositions pertinentes de la présente Convention. L'autorité compétente d'un État contractant peut consulter l'autorité compétente de l'autre État contractant avant de refuser un avantage en vertu du présent paragraphe.

2. Lorsqu'un avantage prévu par la présente Convention est refusé à une personne en vertu du paragraphe 1, l'autorité compétente de l'État contractant qui aurait autrement accordé cet avantage traite néanmoins cette personne comme étant en droit de bénéficier de cet avantage, ou d'avantages différents à l'égard d'un élément de revenu spécifique, si cette autorité compétente, à la suite d'une demande de cette personne et après examen des faits et circonstances pertinents, détermine que ces avantages auraient été accordés en l'absence du montage ou de la transaction visé au paragraphe 1. L'autorité compétente de l'État contractant à laquelle la demande a été adressée consulte l'autorité compétente de l'autre État avant de rejeter une demande présentée en vertu du présent paragraphe par un résident de cet autre État.

3. Lorsque

- a) une entreprise d'un État contractant tire un élément de revenu de l'autre État contractant et que le premier État considère cet élément de revenu comme attribuable à un établissement stable de l'entreprise situé dans une juridiction tierce ; et
 - b) les bénéfices attribuables à cet établissement stable sont exemptés d'impôt dans le premier État ;
- les avantages de la présente Convention ne s'appliquent pas à cet élément de revenu si l'impôt dans la juridiction tierce est inférieur à 60 pour cent de l'impôt qui serait dû dans le premier État sur cet élément de revenu si cet établissement stable était situé dans ce premier État. Dans ce cas, cet élément de revenu demeure imposable conformément à la législation interne de l'autre État, nonobstant toute autre disposition de la Convention.

4. Les dispositions du paragraphe 3 ne s'appliquent pas si l'élément de revenu provenant de l'autre État est issu d'une activité exercée effectivement dans le cadre de l'exploitation active d'une entreprise par l'intermédiaire de l'établissement stable, ou s'il est accessoire à cette activité (à l'exclusion des activités consistant à effectuer, gérer ou simplement détenir des investissements pour le compte propre de l'entreprise, sauf lorsque ces activités constituent des activités bancaires, d'assurance ou de valeurs mobilières exercées respectivement par une banque, une entreprise d'assurance ou un intermédiaire en valeurs mobilières dûment agréé).

5. Lorsqu'un avantage prévu par la présente Convention est refusé en application des dispositions du paragraphe 3 à l'égard d'un élément de revenu perçu par un résident d'un État contractant, l'autorité compétente de l'autre État contractant peut néanmoins accorder cet avantage à l'égard de cet élément de revenu si, à la

suite d'une demande de ce résident, elle détermine que l'octroi de cet avantage est justifié au regard des raisons pour lesquelles ce résident ne satisfaisait pas aux conditions de ce paragraphe (telles que l'existence de pertes). L'autorité compétente d'un État contractant consulte l'autorité compétente de l'autre État contractant avant de refuser un avantage en vertu du paragraphe 3 ou d'accorder ou de refuser une demande présentée en vertu du présent paragraphe.

Article 28

Extension territoriale

1. La présente Convention s'applique aux Pays-Bas tels que définis au paragraphe 1, alinéa b), de l'article 3 de la présente Convention. Toutefois, la présente Convention peut être étendue, soit dans son intégralité, soit avec les modifications nécessaires, à Aruba, Curaçao ou Sint Maarten, si la partie du Royaume des Pays-Bas concernée perçoit des impôts de nature sensiblement analogue à ceux auxquels s'applique la Convention. Toute extension de ce type prend effet à compter de la date et est soumise aux modifications et conditions, y compris les conditions relatives à sa dénonciation, qui peuvent être spécifiées et convenues entre le Royaume des Pays-Bas et la République du Bénin dans des notes échangées par voie diplomatique ou par tout autre moyen conforme à leurs procédures constitutionnelles.

2. Sauf accord contraire, la dénonciation de la présente Convention n'entraîne pas la dénonciation de la Convention pour toute partie du Royaume des Pays-Bas à laquelle la présente Convention a été étendue en vertu du présent article.

CHAPITRE VI

DISPOSITIONS FINALES

Article 29

Entrée en vigueur

1. La présente Convention entre en vigueur le dernier jour du mois suivant celui au cours duquel la dernière des notifications a été reçue, par lesquelles les États contractants se sont notifiés par écrit l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises.

2. Les dispositions de la Convention s'appliquent aux années d'imposition et aux périodes d'imposition commençant, ainsi qu'aux faits générateurs d'impôt intervenant, à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur.

Article 30

Dénonciation

1. La présente Convention demeure en vigueur jusqu'à ce qu'elle soit dénoncée par un État contractant. Un État contractant peut dénoncer la Convention, par voie diplomatique, en donnant notification de dénonciation.

2. Dans ce cas, la Convention cesse d'avoir effet pour les années d'imposition et les périodes d'imposition commençant, ainsi que pour les faits générateurs d'impôt intervenant, après la fin de l'année civile au cours de laquelle la notification de dénonciation a été donnée si cette notification a été donnée au cours des six premiers mois d'une année civile. Si la notification est donnée au cours des six derniers mois d'une année civile, la Convention cesse d'avoir effet pour les années d'imposition et les périodes d'imposition commençant, ainsi que pour les faits générateurs d'impôt intervenant, après la fin de l'année civile suivant celle au cours de laquelle la notification de dénonciation a été donnée.

3. La notification de dénonciation est réputée avoir été donnée par un État contractant à la date de sa réception par l'autre État contractant.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT à Cotonou le 21 mai 2026, en double exemplaire, en langues anglaise, néerlandaise et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaut.

Pour le Royaume des Pays-Bas,

JORIS W.P. JURRIENS
Ambassadeur du Royaume des Pays-Bas près le Bénin

Pour la République du Bénin,

ROMUALD WADAGNI
Ministre d'Etat, Ministre de l'Economie et des Finances

Protocole à la Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République du Bénin pour l'élimination de la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et pour la prévention de l'évasion et de la fraude fiscales

En ce qui concerne la Convention conclue entre le Royaume des Pays-Bas et la République du Bénin en vue d'éliminer la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et de prévenir l'évasion et la fraude fiscales, les soussignés sont convenus que les dispositions suivantes font partie intégrante de la Convention.

I. GÉNÉRALITÉS

1. Il est entendu que les dispositions de la présente Convention qui sont identiques ou substantiellement similaires aux dispositions des Modèles de Convention fiscale de l'OCDE et de l'ONU concernant les impôts sur le revenu et sur la fortune sont interprétées conformément aux Commentaires de l'OCDE et de l'ONU s'y rapportant au moment de l'application de la présente Convention.
2. Il est reconnu que la Convention n'empêche pas l'application de la législation interne mettant en œuvre les Règles types GloBE ainsi que les Commentaires ou orientations administratives y afférents dans chacun des États contractants.

II. AD ARTICLE 1

1. Nonobstant les dispositions de l'article 1 et de l'article 22, les avantages prévus aux articles 10, 11, 12, 13, 20 et 21 ainsi qu'aux articles correspondants du présent Protocole ne s'appliquent pas :
 - a) à une personne qui est une institution d'investissement exonérée (Vrijgestelde Beleggingsinstelling) au regard de l'impôt sur les sociétés aux Pays-Bas ;
 - b) à une personne qui est une institution d'investissement exonérée (CNSS ou CDCB) au regard de l'impôt sur les sociétés au Bénin.
2. Les autorités compétentes des États contractants déterminent d'un commun accord dans quelle mesure un résident d'un État contractant soumis à tout autre régime spécial ne peut bénéficier des avantages de la présente Convention.

III. AD ARTICLE 5

Sous réserve des dispositions de l'article 7, lorsqu'un établissement stable est réputé exister dans un État contractant en vertu du paragraphe 9 de l'article 5, et que les activités mentionnées dans ce paragraphe concernent deux contribuables dans cet État contractant, à savoir :

- a) la personne mentionnée dans ce paragraphe qui est un résident de cet État contractant ; et
 - b) l'entreprise de l'autre État contractant qui est réputée disposer de cet établissement stable ;
- le premier État contractant s'abstient d'apporter des ajustements au montant de l'impôt sur les bénéfices issus de ces activités si les bénéfices appropriés conformes au principe de pleine concurrence relatifs à ces activités ont été inclus dans une déclaration fiscale déposée dans cet État.

IV. AD ARTICLES 5, 6, 7 ET 13

Il est entendu que les droits d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles sont considérés comme des biens immobiliers situés dans l'État contractant dont la mer territoriale et toute zone au-delà et adjacente à celle-ci dans laquelle cet État, conformément au droit international, exerce sa juridiction ou des droits souverains, y compris le fond marin et son sous-sol, sont concernées par ces droits, et que ces droits sont considérés comme des actifs d'un établissement stable situé dans cet État. Il est également entendu que lesdits droits comprennent les droits portant sur des participations ou des avantages tirés d'actifs issus de cette exploration ou exploitation.

V. AD ARTICLE 7

En ce qui concerne les paragraphes 1 et 2 de l'article 7, lorsqu'une entreprise d'un État contractant vend des biens ou marchandises ou exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les bénéfices de cet établissement stable ne sont pas déterminés sur la base du montant total perçu par l'entreprise, mais uniquement sur la base de la part du revenu de l'entreprise attribuable à l'activité effective de cet établissement stable au titre de ces ventes ou activités.

VI. AD ARTICLE 10

1. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 de l'article 10 n'affectent pas le droit des Pays-Bas de prélever l'impôt sur les recettes conformément à leur législation.
2. Les dispositions du paragraphe 3 de l'article 10 ne s'appliquent pas aux dividendes payés par ou à une personne qui est une institution d'investissement fiscalement transparente ou exonérée (Fiscale Beleggingsinstelling ou Vrijgestelde Beleggingsinstelling) au regard de l'impôt sur les sociétés aux Pays-Bas, ni aux dividendes payés par ou à une personne qui est un organisme de placement collectif (CNSS ou CDCB) au regard de l'impôt sur les sociétés au Bénin.

VII. AD ARTICLES 10 ET 13

Il est entendu que les revenus perçus dans le cadre de la liquidation (totale ou partielle) d'une société ou du rachat par une société de ses propres actions sont assimilés à des revenus d'actions.

VIII. AD ARTICLE 23

Les autorités compétentes des États contractants peuvent également convenir, le cas échéant même en dérogation à leur législation interne, que lorsqu'un accord est conclu dans le cadre de la procédure amiable visée à l'article 23, l'État dans lequel une imposition supplémentaire est établie à la suite de cet accord ne prélève ni majorations, ni pénalités, ni intérêts, ni frais sur cette imposition supplémentaire, à condition que l'autre État, dans lequel une réduction correspondante d'impôt est accordée, renonce au paiement de tout intérêt afférent à cette réduction.

IX. AD ARTICLES 24 ET 25

Les dispositions des articles 24 et 25 s'appliquent également aux réglementations relatives aux revenus des États contractants.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Cotonou le 21 mai 2026, en double exemplaire, en langues anglaise, néerlandaise et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaut.

Pour le Royaume des Pays-Bas,

JORIS W.P. JURRIENS
Ambassadeur du Royaume des Pays-Bas près le Bénin

Pour la République du Bénin,

ROMUALD WADAGNI
Ministre d'Etat, Ministre de l'Economie et des Finances

D. PARLEMENT

Het Verdrag, met Protocol, behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan het Verdrag, met Protocol, kan worden gebonden.

G. INWERKINGTREDING

Het Verdrag, met Protocol, treedt ingevolge artikel 29, eerste lid, van het Verdrag in werking op de laatste dag van de maand die volgt op de maand waarin de laatste van de kennisgevingen is ontvangen waarin de onderscheiden verdragsluitende staten elkaar schriftelijk hebben medegedeeld dat hun grondwettelijk vereiste formaliteiten zijn vervuld.

Uitgegeven de *achtste* juni 2026.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

T.B.W. BERENDSEN